

Diplomanti AVU 2018 / AVU Graduates 2018

Socha sv. Jana Nepomuckého,
polychromovaná architektura,
rekonstrukce tympanonu,
socha Panny Marie, Teoretická
zpráva: Sen noci restaurátora /
The Sculpture of St. John
of Nepomuk, Polychromed
Architecture, Reconstructing
a Tympanum, the Sculpture
of the Virgin Mary. Thesis:
The Restorer's Midsummer
Dream

HouBITCHky

Krajina /
Landscape

High Definition Blue Světlo / High Definition Blue Light

Ze snů /
From Dreams

The Mystery

Pictures without Permission

Love Me Tender

Nemůžu jít tak hluboko, abych se nezbláznil,
ani ne tak povrchně, abych se neposral /
I Cannot Go That Deep, So I Don't Go Mad,
But Not Than Casual Either, So I Don't Shit
My Pants

Mezi individualitou
a davem / Between
Individuality and
the Crowd

C'est la vie!

Genocida - aneb každodenní strach /
Genocide, or: Everyday Fear

Krajina x herní estetika /
Landscape vs. Game Aesthetics

Enkulturaace / Enculturation

Ideální Záběh / Ideál Záběh

12 událostí / 12 Events

Úvahy nad zájmeny / Reflections on Pronouns

Zjevení /
Revelations

Hledání národní identity / The Search for National Identity

Promluvme o matce a otci / Let's Talk About Mother and Father

Teritorium: vlastní prostor / Territory: A Space of One's Own

Kotěra, Gočár a já / Kotěra, Gočár and Me

Ryba / The Fish

Hranice / Boundaries

Pokoje / Rooms

Cesta do minulosti - Půtník /
Journey into the Past - The Pilgrim

Restaurování a technika malby deskového obrazu -
„Ukřižování / Poslední soud“ od Augusta Corda //
Conservation and Panel Painting - “The Crucifixion /
The Last judgement” by Augustus Cordus

Can You Achieve Multiple Orgasms?

Průmětné dílo /
Projected Artwork

Problematika selektivní
rozpuštění druhotných vrstev
malby s olejovým pojídkem /
The Selective Removal of Oil Over Paint
From a Painting With an Oil Binder

Stín místa /
Shadow of the Place

Socha Karla IV., Sousoší Znamení
Zvěrokruhu, Rekonstrukce Tympanonu
Panny Marie Sněžné, Keramická socha
z Orientální sbírky NG, Teoretická
práce: „Využitá videosekvence v
restaurátorské fotodokumentaci“ /
The Sculpture of Charles IV,
the Sculpture of the Signs of the Zodiac,
Reconstructing the Tympanonum of the
Virgin Mary of the Snows, a Ceramic
Sculpture from the National Gallery's
Collection of Oriental Art. Thesis:
The Use of Video-Sequencing for
Documenting Art Restoration Work

Cabaret / Kabaret

Domy vran / The Homes of Ravens

Použití řasy Funori
v restaurátorské praxi /
The Application of Finori
Algae in Restoration

Peripatetická architektura /
Peripatetic Architecture

N50°4'45", E14°26'1"

Pozdravy ze vzdálených krajin /
Greetings from Distant Lands

Perfect Strike

Mapa hor / A Map of the Mountains

Postava uvnitř mě /
The Figure Inside Me

Reštaurovanie Staromestskej
Madony, Reštaurovanie sochy
Minotaura, Technologická kópia
kamenného svorníku, Sochárska
rekonštrukcia tympanonu
Panny Marie Snežnej, Teoretická
práce: Výstavba polychrómie
na kamenom podklade /
Restoration of the Old Town
Madonna, Restoration of a Statue
of the Minotaur, a Technological
Copy of a Keystone, the Sculptural
Reconstruction of the Tympanum
of the Virgin Mary of the Snows.
Thesis: Polychrome Structure on
a Stone Foundation

Nedokonalosti, kazy, defekty / Flaws

Materia,
Spiritus et Lux

Artis Beta

Úpažit, úklon vlevo, zpět / Bend, Bow Left, Back

Laboratoř / Laboratory

Hmyz / Insect

Domovění / Homing

Jamrtál, Jamrtál, Jamrtál. / Jamrtál, Jamrtál, Jammertal.

Dům uměleckého spolku / A Building for an Artists' Association

Metody scelování plátěné
podložky závěsných obrazů /
The Structural Conservation
of Canvas Painting

Tichá disciplína / Silent Discipline

Obsah / Content

Předmluva / Prologue – Tomáš Vaněk	6
Hledání místa / The Search for Place – Tomáš Pospiszyl	10
Tady / Here – Maria Topolčanská	14

I. Hlavní budova AVU/ Main Building AVU

Vojtěch Adamec	20
Karíma Al-Mukhtarová	22
Dana Bartoníčková	24
David Bůžek	26
Renata Cziroková	28
Barbora Dohnalová	30
Lucie Doležalová	32
Pavel Dušek	34
Matyáš Fialka	36
Ondřej Filípek	38
Lucie Fryčová	40
Veronika Gabrielová	42
Markéta Garai	44
Matouš Háša	46
Filip Hauer	48
Seiko Hihara	50
Klaudie Hlavatá	52
Karolína Jelínková	54
Miriám Kaminská	56
Adam Kašpar	58
Barbora Kolouchová	60
Jan Kostohryz	62
Lukáš Koubek	64
Beata Kuruczová	66
Marie Mainerová	68
Ondřej Mestek	70
Lenka Milerová	72
Nikola Nikolaiová	74
Ondřej Pchálek	76
Jakub Pospíšil	78
Michal Rapant	80
Alma Lily Rayner	82
Jan Sýkora	84
Miroslav Šeda	86
Marek Šefrna	88
Denisa Švachová	90
Petra Švecová	92
Jindřich Traugott	94
Kamila Vaničková	96
Martin Žák	98

II. Budova Školy architektury AVU/ School of Architecture AVU Building

Markéta Myslivcová	102
Kristina Láníková	104
Markéta Štefková	106

III. Budova Moderní galerie AVU/ Modern Gallery AVU Building

Martin Böhm	110
Tereza Čádová	112
Martin Čermák	114
Lubomír Golis	116
Jana Chalupová	118
Vojtěch Jehlička	120
Jakub Kachút	122
Tomáš Otoupal	124
Nikola Paúrová	126
Sebastian Wojnar	128
Sara Zahorjanová	130
Zuzana Žilková	132

IV. Nau Gallery

Ondřej Vicena	136
---------------------	-----

Rejstřík / Index	138
Tiráž / Colophon	142

Předmluva / Prologue

Tomáš Vaněk, rektor / rector

Vážení a milí, výstavu diplomantských prací pořádá Akademie výtvarných umění v Praze pravidelně každý rok. Prezentace čerstvých absolventů a absolventek patří v řadě událostí akademického roku, k nimž se řadí také přijímací řízení uchazečů a uchazeček o studium a ročníkové postupové zkoušky jednotlivých studentů a studentek, k těm nejdůležitějším. Dlouhé roky byly výstavy diplomantských prací pořádány ve Veletržním paláci Národní galerie v Praze. Od roku 2014 je kurátorsky připravuje Katedra teorie a dějin umění AVU. Letos, v rámci koncepce kurátorů Marii Topolčanské a Tomáše Pospiszyla, jsou práce jednotlivých diplomantů a diplomantek prezentovány v budovách Akademie výtvarných umění.

Z určitého pohledu by se o diplomové práci mohlo mluvit jako o druhé talentové zkoušce. Tou první rozumíme přijímací řízení, kdy všichni pedagogové hodnotí schopnosti uchazečů. Konkrétní předpoklady ke studiu umění diskutují v souvislosti s pojetím talentu jako souboru schopností umělecky myslet a pracovat. Talent jako požadovaná predikce umožní vybraným jednotlivcům na AVU studovat. Jsou-li ke studiu přijati, dostanou k dispozici několikaletý prostor naplněný speciální péčí, zájmem o vše, co dělají, a společenstvím, které se zabývá výhradně uměním a vším, co s ním souvisí. Pod kultivovaným nátlakem školy a jejího prostředí studenti a studentky zjišťují, co

Every year, the Academy of Fine Arts in Prague organizes an exhibition of graduation works. Of the many events during the school year (including the application process and annual end-of-year exams), the exhibition by our fresh graduates is one of the most important. For many years, the graduate exhibitions were held at the National Gallery's Trade Fair Palace. Since 2014, the graduate exhibitions have been curated by the Department of Art Theory and History. This year, under the direction of curators Maria Topolčanská and Tomáš Pospiszyl, the graduating students will present their works at the buildings of the Academy of Fine Arts.

From a certain point of view, graduation works can be seen as a second test of the students' talent – the first being the application process when the school's teachers assess the applicants' skills and abilities. During this process, they discuss the applicants' qualifications for studying art with a view to their "talent" – defined as the ability to think and work artistically. Talent, seen as a kind of prediction of potential, enables the selected students to study at AVU. When an applicant is accepted, he or she receives several years full of special care, an interest in everything they do, and a community engaged exclusively in art and all that is related to it. Under the school's cultivated pressure and its unique environment, the students learn what is important for them in art and also what kind of art they don't

je pro ně v umění důležité, i to, co v umění dělat nechtějí. V dané časové kapsli tak mají k dispozici syntetickou intenzitu, kterou zeslabují nebo zesilují svým zájmem, prací a postoji. Ve spolupráci s pedagogy zkoumají a posilují své schopnosti umělecky myslet a cítit. Tento vývoj se neděje lineárně, jak by se na první pohled mohlo zdát, ale spíše v klikatém pohybu, kroužením a opakováním určitých úkonů, ztrácením se v množství impulzů a nacházením se v nových významech a souvislostech. Možnost chybovat, bloudit či zpomalovat vnímáme jako důležité kvality při rozvoji schopností každého studenta a každé studentky.

Na diplomantskou práci tedy pohlížejme jako na druhou talentovou zkoušku. Po vymezené době studia nás zajímá, jak se individuální předpoklady, s nimiž byli studenti a studentky přijímáni, rozvinuly, zdali se schopnosti diskutované jako talent potvrdily a projevíly. Díváme se na stav věcí po určité době a porovnáváme jej s tím, co bylo na začátku. Tím ale nic nekončí. Jedná se o průběžný náhled na vývoj jednotlivých studentů-umělců. Mění se jen úroveň zájmu, když se společenství spřízněných rozprostře do kulturně-společenské krajiny. Začíná další cyklus nelineárního putování všemi směry, tentokrát se zkušeností nabytou při studiu na AVU. To, co nesmíme přestat ve své přítomnosti řešit, mít na paměti, zkoumat, cítit, tázat se svými postoji, je vztah umění, díla i gesta ke světu, k současnému světu, z něhož se rodí a vzniká.

want to do. During their time at school, they are exposed and can draw from a synthetic intensity that they can weaken or strengthen with their interest, work and attitude. In collaboration with their teachers, they explore and strengthen their ability to think and feel through art. This is not a linear evolution as it might seem at first glance, but involves a zig-zag motion, going in circles, repeating certain tasks, getting lost amidst the multitude of impulses, and finding oneself amidst new meanings and contexts. We see the possibility to make mistakes, to wander aimlessly, or to slow down as important qualities for developing the abilities of each and every student.

We thus see the students' graduation work as a second test of their talent. After the clearly defined time of their studies, we are interested in how the individual qualifications on whose basis the students were accepted have developed, and whether the abilities identified as talent have been confirmed and found expression. We look at the state of things after a certain time and compare it with what came at the beginning. But this isn't the end. It is an interim look at the evolution of these students - these artists. Only the level of interest is different, as the community of kindred spirits spreads out into the socio-cultural landscape. Another stage of non-linear wandering begins, this time with the experience gathered during their studies at AVU. One thing that we must never cease to explore, to remember, study, feel, and question with our positions is

Umění je specifická zóna života,
ze které nahlížíme jiné životy.
Je to životní zkušenost, skrze niž
vidíme a chápeme jiné zkušenosti,
rozpoznáváme je, popisujeme,
odhalujeme a v neposlední řadě
i ovlivňujeme.

art's relationship to the world, the
contemporary world from which it
is born and created.

Art is a specific area of life from
which we look upon other lives.
It is the experience of life through
which we see and understand other
experiences. We recognize them,
describe them, reveal them, and - last
but not least - influence them.

Hledání místa / The Search for Place

Tomáš Pospiszyl

Výstavu diplomantů a diplomantek Akademie výtvarných umění v Praze lze nahlížet z mnoha úhlů: jinak ji vnímá divák, pro kterého bude otevřena deset dní, jinak se jeví v perspektivě těch, pro něž je završením většinou šestiletého studia. Jiný význam tato přehlídka hraje v ročním rytmu umělecké školy, jiný ve více jak dvousetleté historii Akademie. Tyto výstavy jsme si my, kdo jsme se školou spjati – ať už studenti či studentky, nebo pedagogové – navyklí vidět jako něco tradičního, neochvějného, cosi, co má své pevné postavení nejen v životě AVU, ale dokonce na české kulturní scéně. Skutečnost je ale prozaičtější, kratší a proměnlivější.

Zárodky veřejných diplomantských výstav najdeme teprve v 80. letech minulého století a první přehlídka mimo prostory školy se uskutečnila až v roce 1992 v Trojském zámku. V roce 1997 byla instalována ve Strahovském klášteře, v roce 1999 v Karolinu, o rok později v Průmyslovém paláci na pražském Výstavišti. V roce 2004 se diplomantská výstava uskutečnila v čerstvě opravené Moderní galerii AVU, v roce 2007 v ateliérech Hlavní budovy AVU a Moderní galerie AVU. V roce 1998 výstava diplomantů poprvé proběhla v Národní galerii, ve Veletržním paláci, kam se pak ještě – s přestávkami – šestnáctkrát vrátila. V roce 1998 také vznikl první katalog výstavy diplomantů. Webové stránky výstavy a Diplomantský festival jsou novinkami roku 2018.

Rozhodnutí uspořádat diplomantskou výstavu v budovách AVU tedy v její

The Academy of Fine Arts graduate exhibition can be seen from many different angles: a member of the public (for whom the exhibition will be open ten days) will see it differently than a graduate, for whom it is the culmination of usually six years of study. The exhibition's significance within the annual rhythm of our school is different than its meaning within the context of its more than two-hundred-year history. Those of us associated with the school (students as well as teachers) are accustomed to seeing the graduate exhibition as something traditional and unchanging – a fixture in the life of the Academy and even the Czech cultural scene. But reality is somewhat more prosaic, brief, and mutable. The origins of the Academy's public graduate exhibition date back to the 1980s. The first time such an exhibition was held outside the school grounds was in 1992 at Troja Chateau. In 1997, it was shown at Strahov Monastery, in 1999 at the Carolinum and a year later at the Palace of Industry at Prague's fairgrounds. In 2004, the graduate exhibition was held at the Academy's recently renovated Modern Gallery, and in 2007 it was shown in the studios inside the Main Building. In 1998, the graduate exhibition was first held at the National Gallery's Trade Fair Palace, where it has returned sixteen times since. 1998 was also the first year a catalogue was published to go with the exhibition. New additions this year are a website and a Graduation Festival.

relativně krátké historii není dramatickou novinkou, nová je však jeho motivace. Milena Slavická a Jitka Svobodová, kurátorky výstavy roku 2007, která se zatím jako poslední v prostorech školy konala, tuto volbu zdůvodnily nedostatkem financí a nezájmem společnosti o umění. O více jak deset let později byl vstup do budov AVU vědomou volbou. Úvodní slova z dosavadních dvaceti katalogů diplomantů AVU často obsahují úvahy o vypouštění čerstvých umělců a umělkyní do světa a vystavení diplomantského souboru je v nich líčeno jako symbolický přechod z přátelského a chráněného prostředí školy do skutečného a patřičně drsného světa. Takové - vzhledem k okolnostem přirozené - zamyšlení však může vyvolávat dojem, jako by se studium na umělecké škole odehrávalo mimo vnější realitu. Rozhodli jsme se proto svět přivést přímo do školy, obrazně mu ukázat, co a jak v ní vzniká. Žádá si to nepohodlných změn a nemalého úsilí, je to ale příležitost, jak na školu i nás samé nahlédnout jinak. Skutečnost není něco, co na nás čeká až v dospělosti a s čím se můžeme adekvátně potýkat až s diplomem v kapse. Působivé site specific prostředí Akademie výtvarných umění je k podobnému potýkání jen příjemným bonusem.

The decision to hold the graduate exhibition at the Academy's buildings is thus hardly a dramatic event in its short history. But our motivation is new. Milena Slavická and Jitka Svobodová, who curated the last graduate exhibition to be held on the school's grounds (2007), based their decision on a lack of financing and insufficient public interest in art. More than ten years later, the decision was a conscious one. The introductions written for the previous twenty AVU graduation catalogues often talk about sending our fresh graduates out into the world. The graduate exhibition is often described as a symbolic transition from the friendly and protected environment of the school into the real and sufficiently harsh world. But this quite natural way of thinking can also give the impression that studying at an art school takes place somehow outside of reality. For this reason, we have decided to bring the world into the school, to show it what we make here and how we make it. This requires some uncomfortable changes and more than a little effort, but it is an opportunity to look at the school and ourselves differently. Reality isn't something that awaits us only as adults and that we can only properly engage with if we have a diploma in our pocket. The impressive site-specific environment of the Academy of Fine Arts is merely a pleasant bonus for this engagement.

Tady / Here

Maria Topolčanská

Vytvoříme na škole dočasně jiné místo.

I na univerzitě v Cambridge se mluví o té v Oxfordu jako o jiném místě a naopak.

Jde o jistou distanci a zároveň familiární vztah.

Jiné místo, to druhé místo.

Téměř vítězství, taková malá prohra.

Ne všechny příležitosti mají být vždy využity.

*Hlavní vrátnice AVU /
The AVU Central Doorkeeper (2018)*

Zpochybnění toho, že jde jenom o místo na trhu práce a umění.

Škola nebyla poslední dekádu místem své vlastní diplomantské výstavy.

Byl to benefit považovaný za samozřejmost.

Nastává znepokojení.

Vzdor vystavovat letos diplomy na škole.

At our school, we temporarily create a different place.

Even at Cambridge they speak of Oxford as the other place, and vice versa.

It is about both distance and a familiar relationship.

Another place, the second place.

Nearly a victory, such a minor defeat.

Not all opportunities should always be taken advantage of.

*Na hlavní vrátnici AVU /
At the AVU Central Doorkeeper (2018)*

Questioning the idea that it is only about a place on the job market and art market.

Over the past decade, our school was not the site of its own graduate exhibition.

It was a benefit that was taken for granted.

Unease is settling in.

Resistance to exhibiting this year's graduates at the school.

Pochopitelná tužba po nějakém
lepšíh místě.

Na škole se vystavují
semestrální klauzury pořád,
není motivace.

Ze ztráty jednoho místa se může
stát nalezení spousty místa,
společné přemýšlení o novém
místě školy v budoucnosti.

Co je toto místo dnes
a jak ho užíváme.

Jaká místa má a jak je dnes
okupujeme.

*Vrátnice ŠA AVU /
The SA AVU Doorkeeper (2018)*

Probíhá série setkání v galerii,
v aule, v rektorovně
a v ateliérech školy.

Vyjednáváme.

Co to znamená zveřejnit se tady,
nebo jinde?

Jaké formy sdružování toto
místo unese?

Jakou míru mobilizace
uneseme my?

The understandable desire for some
better place.

The school is always where
we exhibit term projects.
There is no motivation.

The loss of one place can lead
to finding a lot of space, a joint
meditation on the school's new
place in the future.

What this place is today
and how we use it.

What kind of place it should be
and how we occupy it today.

*Na vrátnici ŠA AVU /
At the SA AVU Doorkeeper (2018)*

A series of meetings in the gallery,
the auditorium, the rector's office,
and in the school's studios.

We negotiate.

What it means to make oneself public
here or elsewhere?

What forms of coming together
this place can bear?

What level of mobilization
we can bear?

Vzniká týdenní festival Jiné místo,
letní slavnost.

Vzniká virtuální prostor webu
letošních diplomantů.

Zveme umělce, kurátory,
galeristy a kritiky z jiných
míst shlédnout diplomantskou
výstavu a promluvit si o umělecké
a pedagogické práci.

V první den festivalu vyvěsíme
několik dveří.

The creation of the week-long
festival Another Place is in making,
a summer fest.

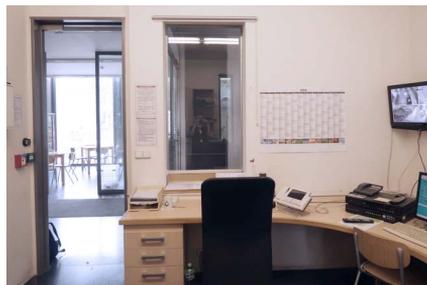
A virtual online space for this
year's graduates is created.

We invite artists, curators,
gallerists and critics from other
places to see the graduate exhibition
and to talk on work in art and
pedagogy.

On the first day of the festival, we
take several doors off their hinges.

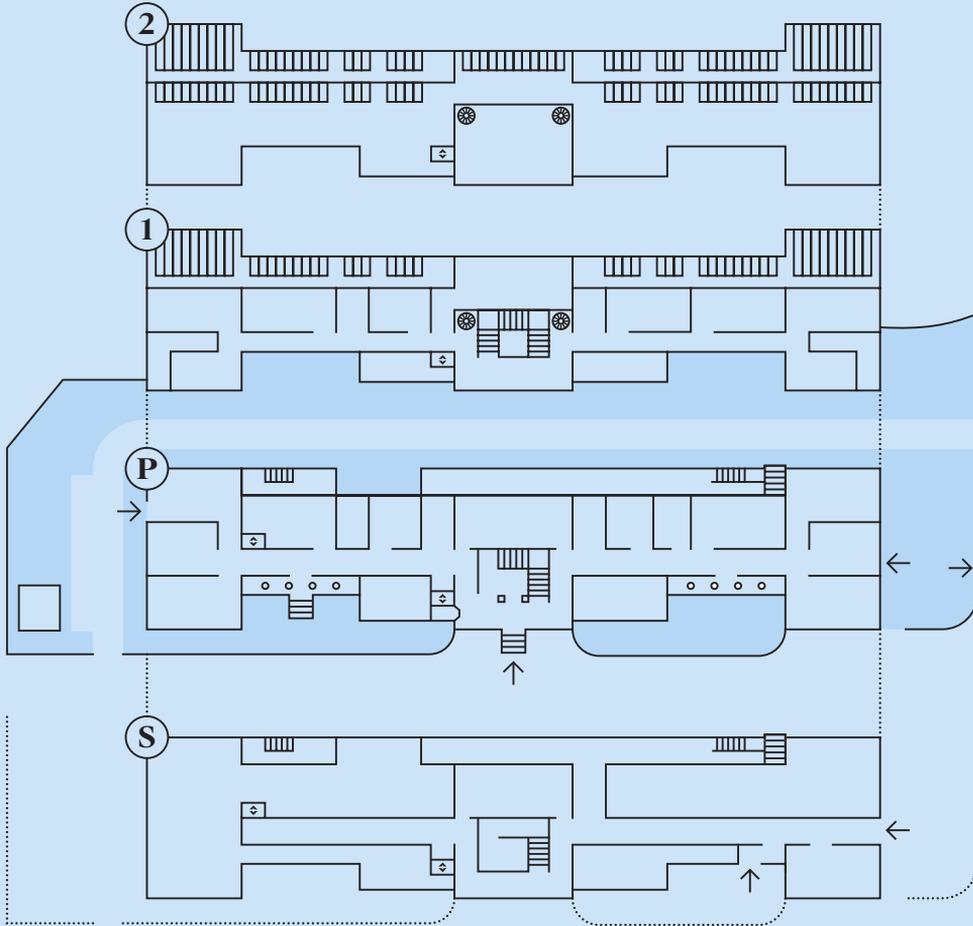

*Vrátnice MG AVU /
The MG AVU Doorkeeper (2018)*

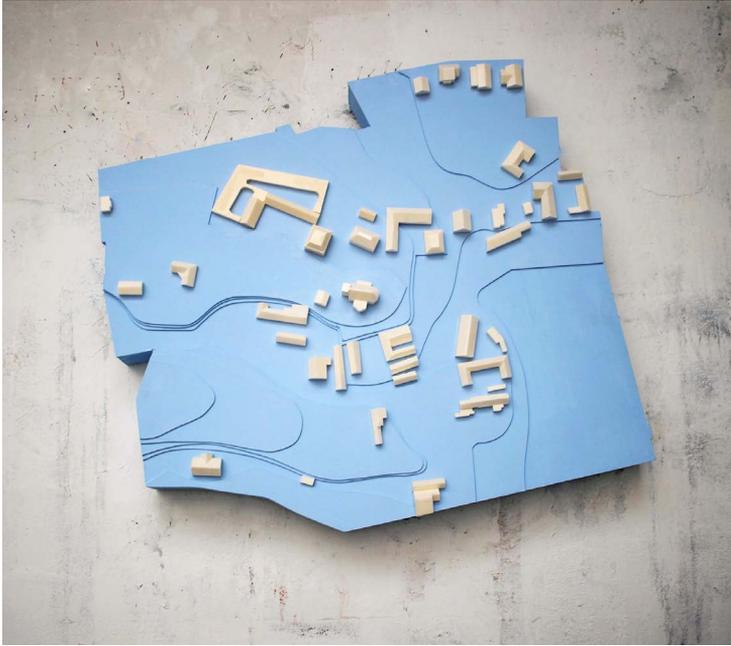

*Na vrátnici MG AVU /
At the MG AVU Doorkeeper (2018)*

I. Hlavní budova AVU / Main Building AVU

Vojtěch ADAMEC

Intermediálně pojaté architektonické zadání konverze barokního areálu bývalé fary v obci Svárov na domov poklidného stáří je širší polemikou o povaze stárnutí v komunitě. Na jedné straně otevírá téma domova samotného, jeho vnitřní struktury, vztahu k místu a jeho úlohy v organismu obce, na straně druhé klade otázku po pomyslném minimu nad jeho rámec, jenž spoluutváří identitu domova, ale přitom ji nečiní absolutní. Stůl, židle, skříň, slánka, popelník, urna, zvolené prvky standardizovaného mobiliáře, k nimž a priori nechováme hluboké citové pouto tak jako k talíři či šálku, navrhuji a stavím na roveň architektury. Neboť jsou to často právě věci samozřejmé a přehlížené, jež tvoří most mezi domem a domovem...

The intermedia-based approach to the architectural conversion of the Baroque former parish house in the town of Svárov into a senior citizens' home involves a broader discussion of the nature of aging. On the one hand, the subject is opened up by the house itself, its inner structures, its relationship to the place, and its role within the town; but on the other hand, it asks questions regarding going beyond the minimum framework of home identity without making it absolute. I design chairs, tables, cupboards, salt dishes, ashtrays, urns, and selected elements of standardized furnishings to which we don't a priori have any deep emotional ties like we do to plates or bowls, and place them on the same level as architecture. After all, it is often the things that we take for granted and easily overlook that make a house a home...

Model 1.333 (2018)
polystyrén, sololit / styrofoam, hardboard
90 × 90 cm

Pokoj / The Room (2018)

Vojtěch Adamec, *1992

2017-2018 Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka
2017 Bezalel Academy of Arts and Design
Jerusalem, Izrael
2015-2017 Ateliér architektury / Škola Emila
Příkryla
2012-2015 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Milana Knížáka

adamecvoj@gmail.com

Karíma AL-MUKHTAROVÁ

Ve své práci kombinuji více přístupů. Pracuji převážně s objekty, site specific instalacemi, texty a performancemi. Hlavním a dlouhodobým motivem mých prací je identita a tradice.

Mí rodiče jsou cizinci. Narodila jsem se a vyrostla v jiné zemi než oni. Nebylo mi umožněno učit se jejich tradice a historii. Místo toho jsem se musela učit pouze ty české. Přesto i po mnoha letech čelím mnoha nedorozuměním. Na nedorozumění mám jiný názor a používám pro něj pojem „jiný pohled“.

Začala jsem se učit mnoho tradičních řemesel. Nabyté zkušenosti uplatňuji jiným způsobem, který je subjektivně definován jiným pohledem. Ten může být částečně vnímán buď jako autentičnost, nebo jako chyba. Druhou mou největší inspirací jsou lidé samotní. Věřím, že život je nejmocnější tvorbou.

I tend to combine many approaches in my work. I produce mainly objects, site-specific installations, texts and performances. The main, long term leitmotifs of my works are identity and tradition.

My parents are foreigners and I was born and grew up in a different country than they did. I didn't have a chance to learn their tradition and history. Instead, I had to acquire the Czech ones, but still, after many years, I face many misunderstandings. I see these misunderstandings differently, and I call them: a different view.

I started to study many traditional handicrafts. I use these skills in a different way - I apply my individual view. In my work, this could be perceived or interpreted as authenticity or as mistakes and failures. Another great inspiration for my work is life and people. I believe that life itself is the most compelling art.

„1“ ze souboru The Rooms /
„1“ from the series The Rooms (2015)
mixed media
variabilní rozměry / variable dimensions

„10“ ze souboru The Rooms /
„10“ from the series The Rooms (2017)
mixed media
200 × 75 × 30 cm

„8“ ze souboru The Rooms /
„8“ from the series The Rooms (2017-2018)
ocel, pletivo, vatelín, kanekalon /
steel, gauze, hollow fibre, Kanekalon
cca 330 × 250 × 50 cm

Karíma Al-Mukhtarová, *1989

- 2016-2018 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Mileny Dopitové
- 2015-2016 Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Dušana Zahoranského
a Pavly Scerankové
- 2014 Ateliér monumentální tvorby /
Škola Jiřího Příhody
- 2013 Ateliér sochy Dominika Langa,
UMPRUM v Praze
- 2012-2014 Ateliér intermediální konfrontace
Jiřího Davida, UMPRUM v Praze
- 2011 Graphic design a TV illustration,
KyAMK University of Applied Sciences,
Kouvola, Finsko
- 2010-2012 Ateliér performance Jiřího Kovandy,
FUD ÚJEP v Ústí nad Labem
- 2009-2010 Ateliér nových médií Pavla Kopřivy,
FUD ÚJEP v Ústí nad Labem

www.karimalovesyou.com
kariimka@gmail.com

Dana BARTONÍČKOVÁ

Má umělecká práce je čistým minimalistickým řešením struktury a jejího vnitřního existenčního a fyzického napětí. Volně se inspiroji společenskými jevy a každodenními situacemi. Zaměřuji se na větší realizace, ráda využívám různé vlastnosti materiálů. Moje práce je často narativní, samotný artefakt se obejde bez zdlouhavých objasňování postojů. Mé objekty nebo instalace jsou mnohdy propojeny s jiným médiem, jako je video nebo fotografie; spolu s mnoha kresbami a náčrtky vytvářejí různorodý celek s nezaměnitelným rukopisem.

My art is a pure minimalist solution between structure and its inner existential and physical tension. I am loosely inspired by social phenomena and everyday situations. My main focus is on larger works, and I like to make use of the various qualities of the materials I work with. My work is often narrative in nature; the actual artefact itself does not require any long explanations. My objects or installations often involve the use of other media such as video or photography. Along with my many drawings and sketches, they create a diverse body of work with an inimitable signature style.

Dana Bartoničková, *1988

- 2016–2018 Ateliér sochařství I / Škola Lukáše Rittsteina
- 2015–2016 Ateliér intermediální tvorby II / Škola Dušana Zahoranského a Pavly Scerankové
- 2013–2015 Ateliér intermediální tvorby II / Škola Jiřího Příhody

My Brain, My Battle Field (2018)
*sádra, vosk, ocel, diody /
plaster, wax, steel, diodes*

www.works.io/dana-bartonickova
www.behance.net/dananana
dananana@email.cz

Afekt: Umělá inteligence rozpoznává divákovy emoce a reaguje vyjádřením vlastní emoce pohybem světelného bodu. Divák může na pohyb bodu reagovat vlastním mimickým projevem a tím uzavřít kruh emočního dialogu člověka s počítačem.

Affect: Artificial intelligence recognizes the viewer's emotions and responds by expressing its own emotions by moving a point of light. Viewers can respond to this movement with their own mimicry, thus closing the circle of emotional dialogue between man and computer.

Afekt / Affect (2018)
*interaktivní světelná instalace /
interactive light installation*

David Bůžek, *1991

2014–2018 Ateliér intermediální tvorby III /
Škola Tomáše Vaňka
2016 Katedra dokumentární tvorby,
prof. Karel Vachek, FAMU
2014 Experimental Media Design,
prof. Joachim Sauter, Kunst und Medien,
Institut für Zeitbasiert Medien,
Universität der Künste Berlin, Německo
2012–2014 Ateliér nových médií I /
Škola Markuse Huemera

davidkerny@gmail.com

Renata CZIROKOVÁ

Při zdánlivě náhodném tvoření si hledám vlastní lokalizaci, zhmotňující se nejčastěji do figury nebo předmětů. Snažím se nezatěžovat prvotní vizi zbytečným obsahem. Intuitivně přicházím na jména vzniklým výjevům. Vše mi zpočátku nemusí dávat smysl. Vycházím z chaosu, ve kterém v průběhu nacházím řád.

Pojmenovávám a určuji atributy vlastní reality. Snažím se rozlišovat a rozumět „zjevením“, výjevům mojí fiktivní symboliky. Vše existuje v závislosti. V mém případě vyplývají podněty většinou z mysli, ze vzpomínek a vlastních prožitků, tušených, budoucích i předpokládaných. Ve smyslově charakterizovaném světě tímto způsobem tvoření hledám harmonizaci zdánlivě nesouměřitelných obrazů člověka.

In my seemingly random artistic process, I seek out my own localization, which is most commonly expressed as a figure or objects. I try not to burden the initial vision with unnecessary meaning, and I arrive at the titles for my creations intuitively. Not everything has to make sense from the beginning. I work with chaos, in which I eventually find order.

I name and define the attributes of my own reality. I try to discern and understand “revelations” and expressions of my fictional symbolism. Everything is dependent on everything else. In my case, my ideas usually come from my mind, from my memories and personal experiences – sensed, future, and anticipated. Through this creative process, I seek to harmonize seemingly incompatible images of man in a world defined by the senses.

Dary / Gifts (2017)
olej na plátně / oil on canvas
200 × 140 cm

Reinkarnace / Reincarnation (2018)
olej na plátně / oil on canvas
230 × 150 cm

Renata Cziroková, *1992

2012-2018 Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka
2015 Ateliér malířství I / Škola Jiřího Sopka
2016 Bezalel Academy of Art and Design,
Jerusalem, Izrael

www.czirokovarenata.wix.com
renata.cz@email.cz

Barbora DOHNALOVÁ

Domy vran

Tématem mé diplomové práce je malba interiérů. Pracovala jsem technikou olejomalby na plátně. Jednotlivé interiéry jsou stylově odlišné, avšak pojí je podobná atmosféra. Šlo mi o vystižení atmosféry klidu a ticha, které člověk pocítuje, vejde-li do prázdné místnosti zalité sluncem, a také pocitu nostalgie, jaký jsem vnímala, když jsem se vydala například na půdu prarodičů. Našla jsem tam předměty z mého dětství, nyní dávno zapomenuté a pokryté prachem. Důležitým a stále se opakujícím motivem jsou knihovny. Mimo to, že mě řady knih fascinují vizuálně, jsou pro mě knihovny tichým světem tisíců příběhů, v němž se ráda schovávám. V některých malbách odkazují na umělce, kteří jsou pro mne inspirací – objevují se v nich třeba malé reprodukce Böcklina Ostrova mrtvých, pokoje Friedricha Nietzscheho či sbírky knih J. W. Goetheho. Malířskou inspirací mi byli především Edward Hopper, Vilhelm Hammershøi a malířka Mamma Andersson.

Before We Wake Up (2018)
olej na plátně / oil on canvas
100 × 130 cm

Sunday Morning (2017)
olej na plátně / oil on canvas
130 × 140 cm

The Homes of Ravens

The subject of my graduation work is the painting of interiors. I worked with the technique of oil on canvas. The various interiors are stylistically different, but they share a similar atmosphere. My goal was to capture the atmosphere of calm and quiet that you feel when you enter an empty, sun-drenched room. And also the kind of nostalgia I got when exploring my grandparents' attic, where I found objects from my childhood, now long forgotten and covered in dust. Bookcases are an important and recurring motif. Besides the fact that I find books visually fascinating, I also see bookcases as silent worlds of a thousand stories that I like to hide in. Some of my paintings include references to artists who I find inspiring: for instance, there are small reproductions of Böcklin's Isle of the Dead, Friedrich Nietzsche's room, and the books of J. W. Goethe. My main inspiration for painting comes from Edward Hopper, Vilhelm Hammershøi, and Mamma Andersson.

Barbora Dohnalová, *1991

2012-2018 Ateliér maliřství III /
Škola Michaela Rittsteina

www.barboradohnalova.com
bvongrim@gmail.com

Lucie DOLEŽALOVÁ

Orienteering

Zabývám se problematikou soukromého a veřejného užívání prostoru. Pohrávám si s otázkou: Jaké území je opravdu vaše? V jakém vztahu jsme k prostředí, v němž se pohybujeme, bydlíme, nebo které dokonce vlastníme?

Běžce, kteří jsou zapojeni do akce inspirované orientačním během, stavím do roviny více sociální než sportovní. Na rozdíl od orientačního běhu, kde k navigaci slouží mapa, je tento běh závislý na pohybu dronu. Ten běžci určuje cestu. Vrozený instinkt základní prostorové orientace s důvěrou přenecháváme strojům. Dochází k vytváření nového typu vztahu mezi technologiemi a člověkem. Orientace se proměňuje a rekonstruuje celkovou představu o našem okolí.

V instalaci se prolínají tři roviny; jedna provádí diváka prostorem, druhá sleduje konkrétního běžce, třetí je pohledem svrchu. Každá z nich je zachycena z jiné perspektivy vidění a je tak jinou ideologickou konstrukcí.

Rozhovor se Zuzanou Jírovou /
Interview with Zuzana Jírová (2018)
video

Katastrální mapa - pole, které dočasně vlastním /
Land registry map - the fields that I temporarily own

Monumentální kresba na poli /
Monumental drawing in the field (2018)
video

Navigace dronem / Dron Navigation (2018)
video

Orienteering

My focus is on the question of the private and public use of space. I play with the question: What areas are truly yours? What is our relationship to the place we inhabit, exist in, or even own?

I placed the runners participating in an action inspired by an orienteering race onto a social rather than sporting level. Unlike in orienteering, where the participants use maps, this race depends on the movement of a drone that determines the runners' path. The innate instinct of basic spatial orientation is entrusted to machines. The result is the creation of a new type of relationship between man and technology. Orienteering is transformed and reconstructs our overall image of our surroundings.

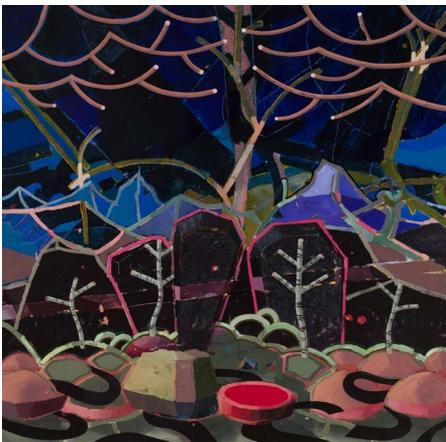
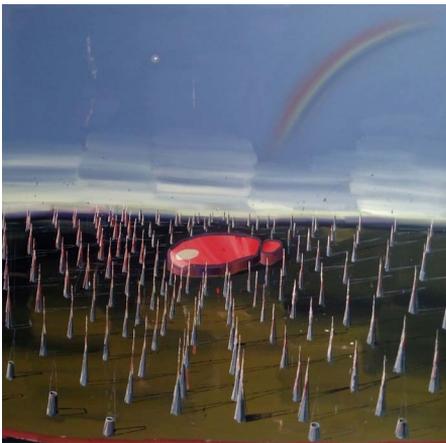
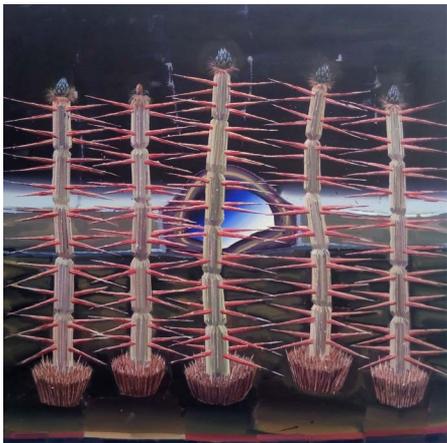
The installation brings together three different levels; one level guides the viewer through space, the second follows a specific runner, and the third is a bird's-eye-view. Each is captured from a different perspective and thus represents a different ideological construction.

Lucie Doležalová, *1992

2012–2018	Ateliér nových médií II /
Škola Anny Daučíkové
2016	Taipei National University of the Arts,
Taipei, Taiwan
2015	Ateliér intermédií II /
Škola Dušana Zahoranského
a Pavly Scérankové
2014	Ateliér hostujícího umělce /
Škola Josefa Daberniga
2013	Ateliér Supermédiá Federica Díaze,
UMPRUM v Praze

vimeo.com/user14062882
plovouciryba@gmail.com

Pavel DUŠEK

Základní koncepcí mé diplomové práce je transformace reálných prožitků ve stylizovanou malbu, ovlivněnou vizualitou počítačových her počátku třetího tisíciletí. Jde o vtažení diváka do děje – ten se poté stává ústředním hrdinou, hráčem. V tu chvíli má možnost být určitým způsobem součástí obrazu. Zároveň nepopírám, že v neposlední řadě jde také o klasický vizuální prožitek, tak jak ho prostřednictvím malby známe.

The basic concept behind my graduation work is the transformation of real experiences into a stylised painting influenced by the visual design of computer games from the early part of the new millennium. The viewer is pulled into the action and becomes the main protagonist, the player. At that moment he can, in a certain way, be a part of the picture. At the same time, I do not deny that it is also a classical visual experience as we know it from painting.

Barrier 01 (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
200 × 200 cm

Barrier 02 (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
200 × 200 cm

Cutting (2017)
akryl a olej na plátně / acrylic and oil on canvas
200 × 200 cm

Pain Button (2017)
akryl a olej na plátně / acrylic and oil on canvas
200 × 200 cm

Pavel Dušek, *1992

2012–2018 Ateliér malířství III /

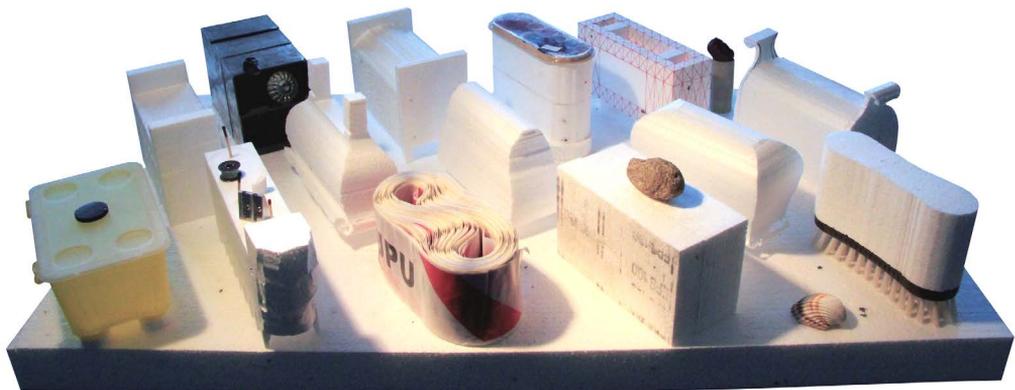
Škola Michaela Rittsteina

2016

Seni Lukis, ISI Yogyakarta, Indonesia

www.paveldusek.com
p9d@seznam.cz

Matyáš FIALKA

Dům uměleckého spolku inspirovaný programem Umělecké Besedy. Kabinetní Rudolfinum. V centru Prahy. Na průniku Masné, Malé Štupartské a Týnské.

Figura domu v prvním plánu. Domy se točí okolo něj v druhém. Ve třetím pak vertikální část kompozice drží věže kostela svatojakubského.

Mezi apolonským a dionýsovským principem na vesmírném kluzáku.

A building for an artists' association inspired by the programme of the Umělecká Beseda. A cabinet Rudolfinum. In central Prague. At the intersection of Masná, Malá Štupartská and Týnská.

In the foreground, the figure of the building. The buildings revolve around it in the middleground. In the background, the vertical part of the composition holds up the towers of the Church of St. James.

Between the Apollonian and Dionysian principle on a universal glider.

Matyáš Fialka, *1991

2015–2018 Ateliér architektonické tvorby /
Škola Emila Přikryla
2011–2016 Architektura a urbanismus,
Fakulta umění a architektury,
TUL, Liberec

Ondřej FILÍPEK

Destrukce, deformace živého a pohřbeného. Narušit, zničit, obnovit a dokázat přenést přes hlavu lidstva. Přetlak, lži, předsudky, nevědomost a debilita nás samotných. Intuice jako smysl plus podvědomí – popření nesmyslu.

Nemůžu jít tak hluboko, abych se nezbláznil, a ani ne povrchně, abych se neposral. Můj cíl je nastínit neboli promítnout právě něco mezi psychickým a fyzickým aktem.

The destruction and deformation of the living and the buried. To violate, destroy, renew, and succeed in getting it into the heads of humankind. Overpressure, lies, prejudices, unawareness and our own debility. Intuition as a sense plus the subconscious denial of nonsense.

I cannot go that deep, so I don't go mad, but not that casual either, so I don't shit my pants. My goal is to sketch or project something between this mental and physical act.

Růst / Growth (2018)
beton, železo / concrete, iron
výška 130 cm / height 130 cm

Ondřej Filípek, *1993

2016–2018 Ateliér figurálního sochařství a medaile /
Škola Vojtěcha Míči
2014–2015 Ateliér sochařství I /
Škola Lukáše Rittsteina
2013 Ateliér sochařství I /
Škola Jaroslava Róny

ondrej.filipek@seznam.cz

Lucie FRYČOVÁ

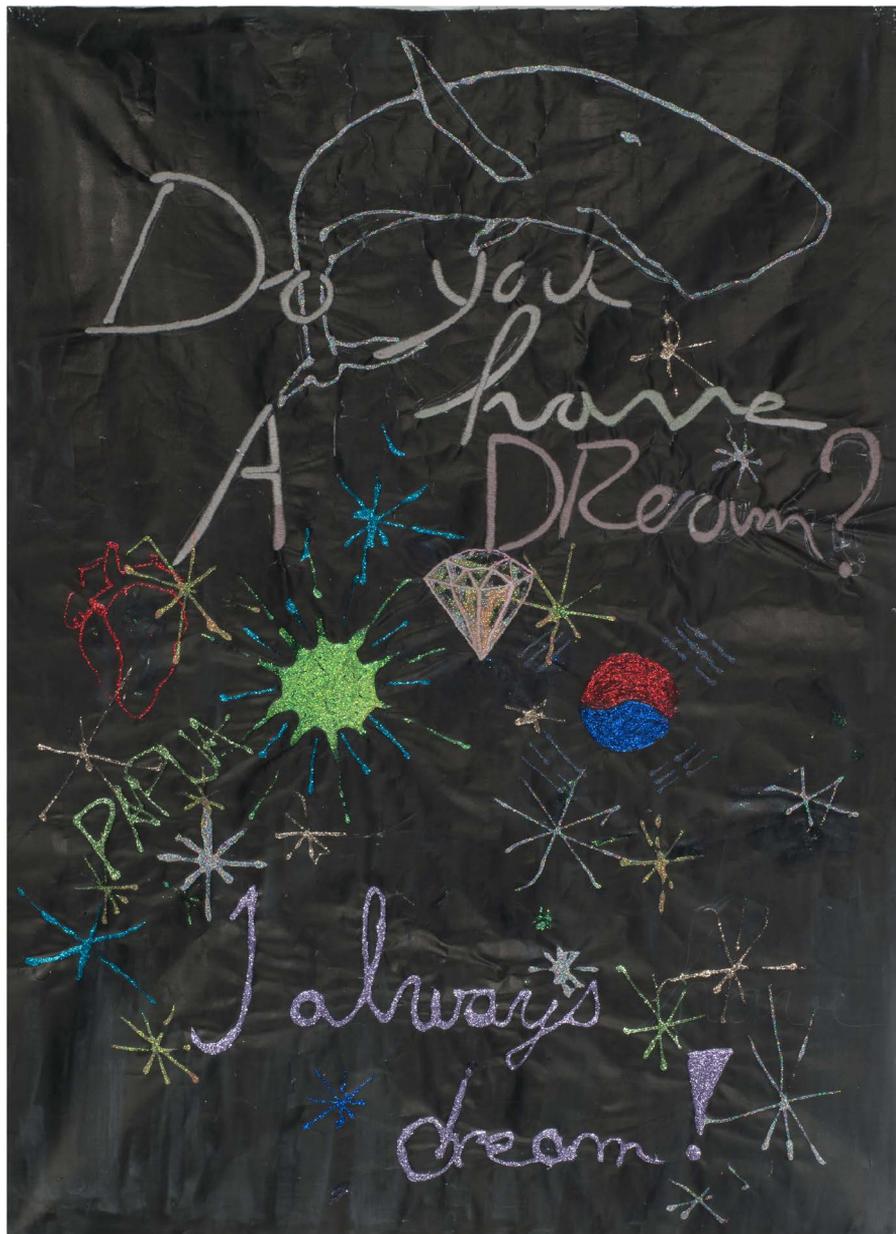

Na počátku studia jsem se inspirovala konceptuálním uměním sedmdesátých let, především českým akčním uměním. Od prvního ročníku pro mě byla důležitá tělesnost a časovost. Postupně jsem začala vnímat jako čím dál důležitější intuitivní složku díla. Díky zaměření na vlastní intuici jsem okusila, že tvorba pro mě může být způsobem jak být v kontaktu se sebou samou. Jak říká moje oblíbená filozofka Anna Hogenová, „žít ze svého pramene“. Věřím, že když je tvůrce sám k sobě plně otevřený, může se vlastně jen tak mimochodem dotýkat i obecnějších rovin věcí a být tak sdělný pro publikum. Domovění je o křehkosti zabydlování se. Impulzem k tvorbě byla zaklíněnost v nešťastné rodinné události, tvorbou se z ní snažím najít cestu ven. Opět zde hraje hlavní roli tělesnost. Aktuální je pro mě v souvislosti s prací myšlenka Martina Heideggera, že nám jako smrtelným není dáno dorazit do skutečného domova, že se musíme stále učit bydlet.

At the start of my studies, I was inspired by the conceptual art of the 1970s, especially Czech action art. Ever since my first year, I have been attracted to physicality and the concept of time. Gradually, I began to see the intuitive aspects of a work as being more important. By focusing on my own intuition, I understood that art can be a way of being in contact with myself, of - in the words of my favourite philosopher, Anna Hogenová, “living from your source.” I am convinced that when artists are fully open to themselves, then they can touch on more universal levels of things and be more comprehensible to their audience. Homing is about the fragility of making one’s home. The impulse for this work came from an unfortunate event in my family, and I am trying to use art to find my way out from it. Again, physicality plays the main role here. Of importance for my current work is Martin Heidegger’s notion that, as mortals, we can never be truly at home but that we must constantly learn how to dwell.

Lucie Fryčová, *1992

2012–2018 Ateliér intermediální tvorby III /
Škola Tomáše Vaňka
2017 Intermedia Department,
Hungarian Academy of Fine Arts,
Budapešť, Maďarsko
2014 Ateliér grafiky II /
Škola Vladimíra Kokolii

Veronika Gabrielová se ve své diplomové práci dotýká tématu enkulturace. Problematiku složitosti „socializačního procesu“ vnímá v širším měřítku na základě vlastních zkušeností s blízkými i vzdálenými kulturami. Také časové uchopení tématu sahá od nejranějšího autorčina dětství po aktuální současnost. Zahrnuje například reakce na suvenýry z cest po Asii, na pravidelné dovolené u moře, svátky a s nimi spojené kulturní a společenské rituály, na cestování, studijní a pracovní pobyty, rodinné a prostorově-situační konstelace vlastní rozvětvené rodiny, estetické vnímání navázané na vkus i kýč jako jeho neustále přítomný stín, kulinařské zážitky apod. Odtud rozmanité stupně emocí i odstupu ve výrazové poloze kresebného souboru jako celku (sentiment, resentment, distance, kritická pozice). Součástí autorčiných prací jsou tradiční rukodělné postupy, takže vedle kresby fixou používá například vyšívání či šití (sešívání). Dotýkání tématu je tak zkonkrétněno a materializováno (ztělesňováno). Předpokládaným výsledkem diplomové práce bude instalace z celkem osmadvaceti středoformátových a dvanácti velkoformátových kreseb, které lze považovat za sebereflektující antropologické meditace zpřítomňující skrze médium jedince kladné i problematické rysy svobodné společnosti.

Petr Vaňous

In her graduation work, Veronika Gabrielová focuses on the subject of enculturation. She takes a broader view to the complexity of the “process of socialisation”, which she sees through the lens of her personal experience with local and more distant cultures. The chronological scope of her study of this subject spans from her early childhood to the present day, and includes reactions to souvenirs from trips to Asia, regular seaside vacations, holidays and the associated cultural and social rituals, traveling, study exchanges, working abroad, the relationships and situational constellations within her large family, aesthetic perception in relation to taste (with kitsch as its constant shadow), culinary experiences, and more. All this has influenced her wide range of emotions and the subjective distance of her drawings as a whole (sentiment, resentment, distance, critical position). Her works include traditional artisanal approaches, so besides drawings made with permanent markers, she also uses embroidery or stitching, which give the subject matter a concrete and material form. The planned outcome of her graduation work is an installation consisting of twenty-eight medium-format and twelve large-format drawings that can be considered a self-exploratory anthropological meditation that uses the medium of the individual to present the positive and problematic aspects of a free society.

Petr Vaňous

Veronika Gabrielová, *1992

2014–2018	Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka
2017	Korean National University of the Art,
Light Instalation Studio of Him Yoo,
Soul, Jižní Korea
2012–2014	Ateliér malířství IV /
Škola Martina Mainera
2012	Embassy CES, New York, USA

NoT 1 (2018)
*bavlnka, tuš a třpytky na plátně /
cotton, ink and glitter on canvas*
135 × 100 cm

gabrielova.veverka@gmail.com
www.gabrielovaveronika.com

Markéta GARAI

Věnuji se intermédiím, psaní a politickému aktivismu. Pracuji s „Art in Context“ převážně formou performance. Mým posledním velkým tématem byl erotický průmysl – výzkum jeho jednotlivých odvětví, ekonomické podmínky a společenské postavení pracovníků, vyvracení mýtů, sbírání příběhů apod. Vytvářím situace, které otvírají dialog s publikem, jehož zpětná vazba je pro mne důležitá. Skrz své akce sdílím určitý typ prožitku, často diváky dostávám do míst, která běžně nenavštěvují a která podporují kontext, do něhož je práce zasazena. Obecně je pro mne důležitá osobní zkušenost s prostředím nebo tématem, které reflektuji. Dílům vzniklým k této problematice předcházela od roku 2013 výzkum v terénu, kdy jsem začala tancovat v nočním klubu. Poté jsem se ovšem stala součástí této komunity a zůstala tam doposud. Tvorba samotná mi pomáhá upevňovat a stále objeovat vlastní identitu a především se vypořádávat se společenskými, politickými a kulturními problémy.

I am engaged in intermedia, writing and political activism. I work with “Art in Context,” mostly in the form of performance. My last major topic was the erotic industry – researching its various sectors and workers’ economic conditions and social status, overturning myths, collecting stories, etc. I create situations that open up dialogue with the audience, whose feedback is important to me. Through my actions, I share a certain type of experience, and I often introduce my audience to places they do not normally visit and that support the context in which the work is set. Generally, I find it important to have personal experience with the environment or topic that I am reflecting on. I have been doing research in the field since 2013, when I started dancing in a nightclub – thanks to which I became a part of this community, which I still am today. Making art in and of itself helps me to consolidate and constantly discover my own identity, and, above all, to come to terms with social, political, and cultural issues.

The High Priestess (2018)
*dokumentace performance /
performance documentation*

Markéta Garai, *1991

2016–2018 Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka
2015–2016 Ateliér malby Jiřího Černického,
UMPRUM v Praze
2015–2015 Ateliér monumentální tvorby /
Škola Jiřího Příhody
2012–2015 Ateliér nových médií I /
Škola Markuse Huemera

marketagarai@gmail.com

Matouš HÁŠA

V reakci na současné kulturní a sociální dění používám média figurální plastiky, kterou zasazují do ikonografických kontextů jako reminiscenci na symbolické až archetypální vyobrazení. Vycházím z klasických, pro Evropu tedy především křesťanských a předkřesťanských témat. Ve své práci vědomě čerpám z „kořenů“ západní kultury, které přenáším do podoby psychoanalytického portrétu postmoderního člověka. Zabývám se otázkou identity, již současnost připravila o tajemství a soukromí. V nemožnosti vidět pravou tvář věci se generuje zajímavý psychologický fenomén, kterým je naše mnohdy apatická reakce na zprávy o tragických událostech ve světě. Dále mne zajímá fenomén tzv. mediálních „Avatarů“, kteří se stávají prostředníkem a zároveň nástrojem pro odosobnělost lidského kontaktu. Svě plastiky narušuji současným vizuálním prvkem, čímž nabourávám jejich klasickou formu, stávající se tak znepokojivou, na první pohled prvoplánovou. U použitých artefaktů má důležitou roli nejen jejich význam, ale i estetická hodnota v kompozici figur. Má práce zbavená kontextu a výkladu je díky kombinaci inspirace klasickým sochařstvím (např. Michelangelo, Rodin) a současnými figurálními umělci (např. Marc Quinn, Banksy) formálním pokračováním tradice západního sochařství. Za pomoci obsahu, kontextu vzniku a umístění soch se snažím tuto tradici uplatnit, aniž by byla zbavena své autenticity a duchovního obsahu.

Prometheus (2018)
sklobeton / glassfibre reinforced concrete
48 × 41 cm

Untitled I (2017), Untitled II (2017)
sklobeton / glassfibre reinforced concrete
životní velikost / life sized

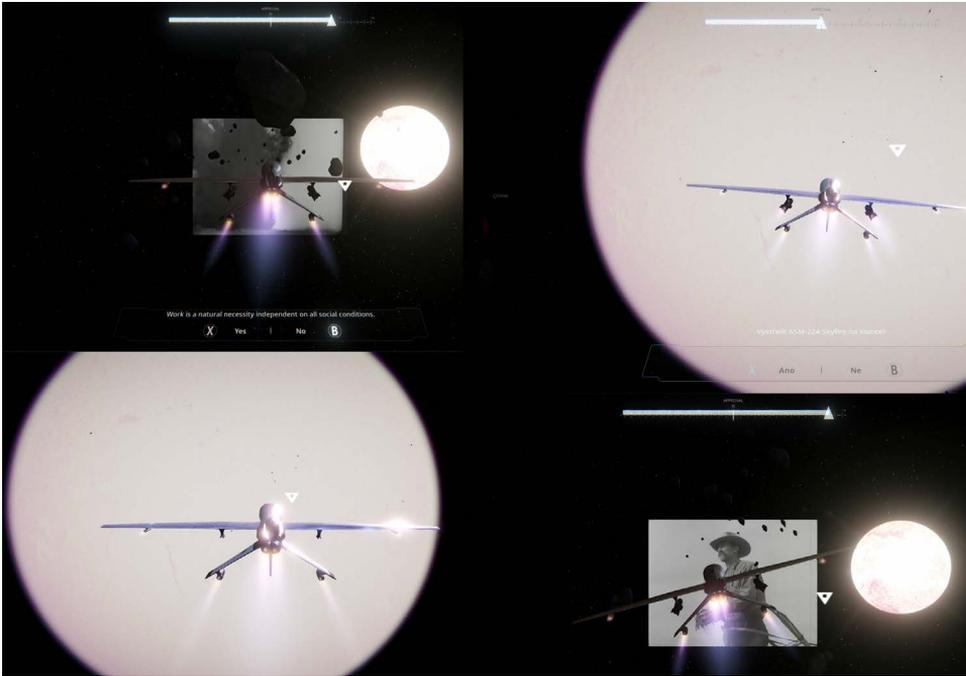
In response to current events in culture and society, I work with the medium of figural sculpture, which I place into iconographic contexts as a reminder of symbolic and archetypal visual representation. I work with classical themes, which in Europe primarily means Christianity and pre-Christianity. In my work, I consciously draw on the roots of Western culture, which I translate into a portrait of postmodern man. I explore the question of identity, which the present day has robbed of mystery and privacy. The impossibility of seeing the true face of things generates the psychological phenomenon of our often apathetic reaction to news of tragic events in the world. I am also interested in the phenomenon of “media avatars,” which have become a medium and a tool for the depersonalization of interpersonal contact. I disturb my sculptures through the use of a contemporary visual element, by which I break down their classical form. An important role in these artefacts is not just their meaning, but also the aesthetic value of the figures’ composition. Thanks to their combined inspiration from classical sculpture (Michelangelo, Rodin) and contemporary figural artists (Marc Quinn, Banksy), my work is a formal continuation of the tradition of Western sculpture. Through the sculptures’ meaning, the context in which they were made, and their placement, I try to apply this tradition without robbing it of its authenticity and spiritual content.

Matouš Háša, *1992

- 2015–2018 Ateliér figurálního sochařství a medaile /
Škola Vojtěcha Míci
- 2017 MA Visual Arts Studio, Middlesex
University London, Velká Británie
- 2013–2014 Visual Arts Studio, Libera Accademia
di Belle Arti Firenze, Florencie, Itálie
- 2012–2015 Ateliér sochařství II /
Škola Jindřicha Zeithammla

www.matoushasa.com
matous.hasa@gmail.com

Filip HAUER

Perfect Strike

Představuješ si někdy svět bez vlastního těla? Perfect Strike je hra o práci, kognitivní test budoucnosti. V současnosti se, stejně jako ve hře, objekty stávají vlastním cílem, pro který vytváříme naše nástroje a vybavení. Mechanikou hry je série otázek volně vycházejících z práce Hannah Arendtové *Vita activa*.

Ve své umělecké praxi se snažím o spojení kolektivní situace, herní krajiny a medializovaného přenesení zkušenosti. Výsledkem je rozostřené mapování sociálního času a prostoru. Umění chápu jako svobodné jednání mezi konstruovanou realitou, metapolitikou, jazykem a filozofií. Cílem mé práce je subverze individuálních názorů a zkušeností. Vycházím z rozšířené timeline dětí narozených v 90. letech: televize, autority, hry, periferie, internet, automatizace, AI, život po práci, superintelligence.

Perfektní úder: Po *Vita Activa* /
Perfect Strike: After *Vita Activa* (2018)
počítačová hra, video, fotografie,
digitální koláž, instalace / computer game,
video, photography, digital collage, installation

Perfect Strike

Do you ever imagine a work without your own body? Perfect Strike is a game about work, a cognitive test of the future. Just like in the game, objects become an objective in and of itself for which we create our tools and equipment. The game involves a series of questions loosely based on Hannah Arendt's *The Human Condition*.

In my artistic work, I aim for a combination of collective situations, playful landscapes, and the medialized transmission of experience. The result is a defocused exploration of social time and space. I understand art as free activity that exists somewhere between constructed reality, meta-politics, language and philosophy. The goal of my work is to subvert individual opinions and experiences. I work on the basis of the expanded timeline of people born in the 1990s: television, authority, games, peripherals internet, automation, AI, life apart from work, superintelligence.

Filip Hauer, *1990

- 2016–2018 Ateliér intermediální tvorby III /
Škola Tomáše Vaňka
- 2016 In Situ3, Royal Academy of Fine Arts
Antwerp, Belgie
- 2015–2016 Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Dušana Zahoranského
a Pavly Sceránkové
- 2012–2015 Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Jiřího Příhody
- 2010–2012 Multimediální design,
Ústav umění a designu,
Západočeská Univerzita v Plzni

www.filiphauer.com
fi.hauer@gmail.com

Seiko HIHARA

Promluvme si o matce a otci

Pokaždé, když spolu mluvíme, tvá slova mne utvářejí a moje slova utvářejí tebe.

Kdybychom mluvili o tvé matce a otci, kteří ti dali tvar, linie našeho vzájemného utváření by se dále rozšířila.

Přemýšlela jsem o tom a začala pracovat s názvem tohoto projektu.

Věř v sílu vlastní modlitby a rituálu.

Kála jsem se a přemýšlela o důležitosti života právě teď, právě tady. A pocítila jsem přitom silnou potřebu pochopit souvislost mezi vnitřní a vnější stránkou člověka.

Metody, které předměty a příběhy doplní rukama svého okolí.

Niterná setkání, která nám umožní vnitřní dialog a sdílení.

Bez tebe bych tady nemohla být, beze mne bys tu nebyl.

Toužím, abych při tom zůstala nestrannou.

Let's Talk About Mother and Father

Every time we talk to each other, your words form me and my words form you.

If we talked about our mothers and fathers, who have formed us, the outline that formed me could probably be expanded.

I've been thinking about such things, and I began working with the title.

Believe in the strength of personal prayer and ritual.

In a sense of penance when I thought of the importance of living in this era, I felt a strong desire to understand the connection between the inner and outer sides of individuals.

My methods combine objects with the stories I capture from my surroundings using my hands.

Intimate encounters that allow us to have personal dialogue and exchanges.

You consist of me, I consist of you. I always desire to remain neutral.

Seiko Hihara, *1992

- 2012–2018 Ateliér grafiky II /
Škola Vladimíra Kokolii
- 2017 Royal Academy of Art,
The Hague, Nizozemsko
- 2016–2017 Ateliér hostujícího umělce /
Škola Christiny Della Guistiny
- 2016 Ateliér hostujícího umělce /
Škola Ricarda Denzera
- 2015–2016 Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Dušana Zahoranského
a Pavly Scerankové

Kludie HLAVATÁ

V mých obrazech se setkáváme se surově barevnou atmosférou, v níž se konfrontujeme s těly. Postavy jsou anonymní, a pokud se jim snažíme přiblížit, zjišťujeme, že jsou pouze tělesným prostředkem k zachycení nepříjemných situací. Prostřednictvím koláže do obrazů zahrnují části těl, které mi vyhovují. Razantně je osekávám, jako kdybych si tento materiál vlastnický brala a kompenzovala si tak nemožnost vlastnit reálné tělo nebo se s ním intimněji sblížit. Přítomná těla jsou tichými společníky. Jsou to objekty obsahující niterné, sexuální konfrontace s bolestnou existencí. Melancholicky tiché pojetí je ponechává s nevyřčeným tajemstvím. Častokrát jsou postavy ve vzájemném vztahu doslova spojeny brutálním, nervózním způsobem. Tato tenze je zobrazením vnitřního tísnivého pnutí v návaznosti na reálné dění okolo. Tělo je ve svém světě pocítováno, ale prezentuje samo sebe v obraně jako tělo jiné, které se vymyká kontrole toho, co se děje uvnitř.

My paintings possess a raw colourful atmosphere in which we are confronted by bodies. The figures are anonymous, and the more we try to come close to them, the more we realize that they are merely physical means for depicting situations that I find unpleasant. Through collage, I incorporate parts of the body into the pictures that suit me. I quickly cut them apart as if appropriating this material and thus compensating for the impossibility of possessing the body myself in real life or becoming more intimate with it. The present bodies are silent partners, objects containing an inner sexual confrontation with painful existence. The melancholically quiet execution preserves their unspoken mystery. Often, they are characters joined in a literally brutal, neurotic relationship. This tension is depicted through an inner oppressive tension related to real events going on around it. The body is felt in its world, but presents itself defensively as another body that has escaped control in relation to what is going on inside.

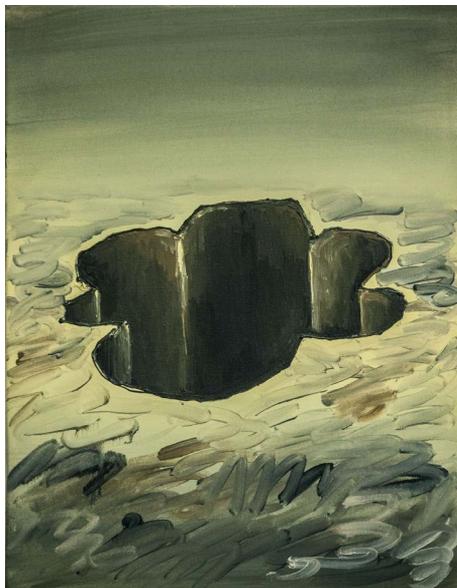
Teniska / Sneaker (2018)
kombinovaná technika / mixed media
200 × 150 cm

Klaudie Hlavatá, *1992

2012-2018 Atelier malířství II /
Škola Vladimíra Skrepla
2015-2016 Ateliér intermediální konfrontace
Jiřího Davida, UMPRUM v Praze

klaudie-hlavata.tumblr.com
Klaudie.hl@gmail.com

Karolína JELÍNKOVÁ

Stín místa

Nepřímo navazuji na své práce z pátého ročníku, kdy jsem se zaměřila na rozhraní mezi realitou a abstrakcí a inspirovala se gotickou malbou. Pracovala jsem s významem prostoru a specificky deformovanou perspektivou navozující atmosféru podivnosti. Nyní se dále zabývám prostorem a mystikou: návaznost na středověký koncept pekelných bran se odráží v podobě bezdné jámy. Samotný koncept propastí nebo absence prostoru evokuje dvojstrannost reality neznámého. Jámy mohou být něco, čím se dá propadnout. Nebo mohou být něčím, co nám umožňuje vidět odlišnou krajinu skutečnosti, jinou než tu, v níž se nacházíme.

V mé práci postupně dochází k mazání hranice mezi vnějším a vnitřním. Kombinace rozporu mezi touhou vyjádřit věci viděné a dotknutím se možnosti zobrazit výsledky úvah. Je to podobné jako snažit se pěstovat mlhu.

Bez názvu I / Untitled I (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
140 × 150 cm

Bez názvu II / Untitled II (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
65 × 50 cm

Jáma / Pit (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
65 × 50 cm

Shadow of the Place

In this work, I indirectly follow on my fifth-year work in which I focused on the interface between reality and abstraction and let myself be inspired by Gothic painting. I worked with the meaning of space, a specifically deformed perspective that creates an atmosphere of strangeness. I am still interested in space and mysticism. The medieval concept of the gates of hell is reflected in the form of a bottomless pit. The very concept of an abyss or the absence of space evokes the two-sided reality of the unknown. Pits can be something into which we can fall. Or they can be something that allows us to see a different landscape of reality than the one in which we exist.

This work slowly erases the boundaries between the inner and outer. It is a contradiction between the desire to express the visible and touching on the possibility of depicting the outcomes of our ruminations. It is like trying to cultivate fog.

Karolína Jelínková, *1992

2016–2018 Ateliér malířství I /
Škola Roberta Šalandy
2017 Institut Seni Indonesia,
Yogyakarta, Indonésie
2012–2016 Ateliér malířství I / Škola Jiřího Sopka

www.karolinajelinkova.com
jelen.karel@gmail.com

Miriam KAMINSKÁ

Ve své tvorbě se zabývám tématy, v nichž velkou roli hraje osobní zkušenost soudobého světa. Zajímají mě různá stadia života a vnitřní stavy, které v nich člověk prožívá. Důležitými tématy pro mě jsou dětství a jeho otisk v dospělém jedinci, láska, vztah k sobě samé a okolnímu světu, odloučení a pomíjivost. Pomíjivost vnímám jako jednotící prvek všeho. Fascinuje mě a zároveň děsí. Pohyb všech věcí, který vede ke změně, která vede k zániku. Každý začátek v sobě obsahuje konec a každý konec obsahuje začátek.

In my work, I explore subjects in which a large role is played by personal experience with the world today. I am interested in the various stages of life and in the inner states that people experience during these stages. Other important subjects are childhood and the imprint it leaves on the adult individual, my relationship to myself and the world around me, isolation and ephemerality. I see ephemerality as the unifying aspect of everything. It fascinates and frightens me at the same time. It is the movement of all things, it leads to change, which leads to death. Every beginning contains an end, and every end contains a beginning.

Miriam Kaminská, *1989

- 2017-2018 Ateliér sochařství I /
Škola Lukáše Rittsteina
- 2015-2017 Ateliér figurální sochařství a medaile /
Škola Vojtěcha Míči
- 2016-2017 Ateliér sochařství II /
Škola Tomáše Hlaviny
- 2016 Ateliér skla a keramiky, Bezalel Academy
of Arts and Design, Jerusalem, Izrael
- 2014-2015 Ateliér sochařství I /
Škola Lukáše Rittsteina
- 2013-2014 Ateliér malířství III /
Škola Michaela Rittsteina
- 2012-2013 Ateliér sochařství I /
Škola Jaroslava Róny

Z cyklu Love Me Tender /
From the series Love Me Tender (2018)
kombinovaná technika / mixed media
24 cm

www.miriamkaminska.com
mirimar@volny.cz

Adam KAŠPAR

Mapa hor

Malířská studie přírodních poměrů Jeseníků se zvláštním důrazem na geologickou stavbu a vizuální mapování přirozených lesů. Hory (potažmo příroda) nazírané jako fyzické/duševní/duchovní bytí, jako orgán živoucího těla Země, nedefinitivní, progresivně hnětený časem a silami mimo lidskou představivost. Východiska jak malířská, tak myšlenková, nalézána v romantické vědě a realistickém malířství devatenáctého století, jmenovitě například ve sféře přírodovědecky-estetického přístupu Johna Ruskina. Malířské zviditelňování struktur skal a kamenů se snahou uvědomit si jejich stavbu a jejich souvislost se stavbou větších celků. Malířství zde slouží jako nástroj vizuálního studia přírody, jako nástroj chápání sebe sama jako části Země.

A Map of the Mountains

A painted study of the natural state of the Jeseník Mountains, with a special emphasis on the geological structure and visual mapping of natural forests. Mountains (and nature in general) are seen as a physical/spiritual/mental being, as an organ of the living body of the Earth, as undefined, progressively kneaded by time and forces beyond the human imagination. My starting point both for painting and for my train of thought is found in the romantic science and realistic painting of the 19th century, specifically in the natural-aesthetic approach of John Ruskin. The painted depiction of the textures of rocks and mountain faces represented an attempt at becoming aware of their construction and their relationship to the structure of even greater wholes. Painting here serves as a tool for the visual study of nature, as an instrument for understanding ourselves as belonging to the Earth.

Tři kameny – keprnická rula /
Three Stones – Keprník Gneiss (2017)
olej na plátně / oil on canvas
130 × 160 cm

Adam Kašpar, *1993

2012-2018 Ateliér malířství IV /
Škola Martina Mainera

www.adam-kaspar.cz
adamkaszpar@centrum.cz

Barbora KOLOUCHOVÁ

Název diplomové práce jsem převzala z knihy J. A. Komenského *Obecná porada o nápravě věcí lidských*. Tělesný svět je podle Komenského tvořen třemi principy, které se navzájem prostupují: hmotou, duchem a světlem. Hmota je téma, jež mě v různých obměnách provází dlouhodobě. Zajímá mě především vše, co souvisí se vznikem, růstem, koloběhem a skladbou matérie v její elementární podobě. Zkoumám mikrostruktury a vnitřní stavbu organismů i látek, principy nabývání a množení rostlin, živočichů či nerostů. Následně svou prací napodobuji procesy tvorby probíhající v přírodě. Snažím se toto téma nahlédnout z různých úhlů pohledu – vědeckého, filozofického, teologického i subjektivního, laického. Inspiruje mě také sakrální architektura a lidové umění.

I took the title of my thesis from J. A. Comenius's book *General Consultation on an Improvement of All Things Human*. According to Comenius, the physical world is shaped by three mutually interrelated principles: matter, spirit and light. I have been interested in the subject of matter in various changing ways in a long time. I am primarily interested in all that is related to the creation, growth, cycle, and composition of matter in its elementary form. I study microstructures and the inner arrangement of organisms and substances, as well as the principles of acquiring and reproducing plants, animals and minerals. Subsequently, I use my work to copy the creative processes found in nature. I try to look at the subject from various angles – from the viewpoints of science, philosophy, theology, and a layperson, or also subjectively. I also draw inspiration from religious architecture and folk art.

Klenba II / Arch II (2018)
cin / tin
32 × 25 cm

Koruna / Crown (2017)
cedrové dřevo / cedar
28 × 28 cm

Šlahouny / Runners (2017)
dřevo, vosk / wood, wax
60 × 45 cm

Barbora Kolouchová, *1991

2013–2018 Ateliér sochařství I /
Škola Lukáše Rittsteina
2017 Universidade do Porto,
Porto, Portugalsko
2014 Ateliér grafiky I /
Škola Jířího Lindovského
2012 Ateliér sochařství I /
Škola Jaroslava Róny

www.imxprs.com/free/kolouch/barbora-kolouchova
kolouchbarbora@gmail.com

Jan KOSTOHRYZ

Konfrontace člověka s hmyzem jako symbol banálního momentu. Nepoměrný střet mezi námi a něčím, čemu jsme většinou schopni věnovat jen okamžik pozornosti. Hmyz narušující prostředí člověka a jeho osobní prostor, někdy se objevující dokonce přímo na našem těle. Konfrontace intimního rázu, avšak v tom nejmenším možném měřítku, v němž se nutně odráží i předchozí sled událostí či okolností daného střetu. Vždy se odehrává v nějakém konkrétním prostředí, které je s ní spjato. Děj odvyprávěný v ploše formátu za pomoci vizuálních informací a symbolů, které si s danou situací můžeme spojit, ať už racionálně, či subjektivně.

A confrontation between man and insect as a symbol of a banal moment. An uneven clash between us and something that most of us are capable of noticing for just a moment. An insect disturbing the human environment and personal space, sometimes directly on our body. A confrontation of an intimate nature, but on the smallest possible scale that by necessity reflects a prior series of events or circumstances. Always playing out in a specific space associated with this conflict. A story, told in two dimensions using visual information and symbols that we can either rationally or subjectively associate with the given situation.

Klíště / The Tick (2017)
olej na plátně / oil on canvas
120 × 120 cm

Klíště / The Tick (2018)
sádra / plaster
80 × 80 cm

Jan Kostohryz, *1993

2017–2018 Ateliér malířství I /
Škola Roberta Šalandy
2012–2016 Ateliér grafiky I /
Škola Jiřího Lindovského
2016 Korea National University of Arts,
Soul, Jižní Korea
2014–2015 Ateliér figurálního sochařství /
Škola Jana Hendrycha

kostohryzjan@seznam.cz

Lukáš KOUBEK

Moje práce se zabývá hledáním hluchých míst v urbanistické struktuře centra Prahy.

Pátrá po spícím potenciálu a snaží se vytvářet možnosti nových prostor.

Místo nalézám v oblasti Hlavního nádraží. Ve vzduchu. Nad plochou frekventovaného kolejiště u vjezdu do Vinohradského železničního tunelu. Možnosti místa, které leží ladem téměř sto let, jsou obrovské. Brownfield v centru města, za zády Národního muzea.

Tepna magistrály se přesouvá pod zem, tím dochází ke scelení městských čtvrtí Nového města a Vinohrad. Spojnici měst nad železnicí překlenují „mostem“, doplňují pestrou škálu lidem věnovaných aktivit – public hall. Hmota objektu je zvednuta, parter pod budovou se stává multifunkční veřejnou scénou. Poezie současné vyhlídky nad kolejemi zůstává.

My work involves the search for deaf places within the urban structure of central Prague.

It is the search for slumbering potential, an attempt to create possibilities for new spaces.

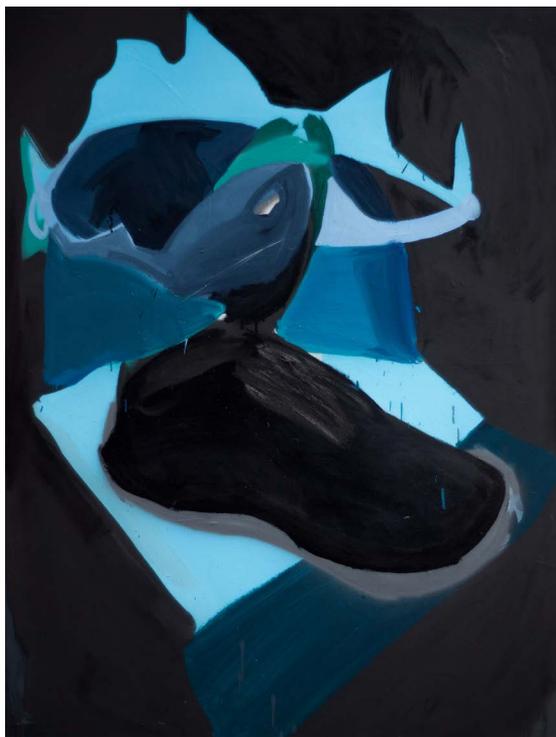
I have found a place in the area around the city's main train station. In the air. Above the busy train tracks by the entrance to the Vinohrady railway tunnel. The potential for this place, which has been lying fallow for nearly a hundred years, is immense. A brownfield in the city centre, right behind the National Museum.

The arterial road is moved underground, thus reconnecting the New Town with Vinohrady. I turn the connection between the two parts of Prague above the railway into a “bridge” filled with a wide range of activities for people – a public hall. The building's mass is elevated, with the open space beneath the building intended as a multipurpose public stage. The romantic view of the train tracks remains unchanged.

Lukáš Koubek, *1987

2014–2018 Ateliér architektonické tvorby /
Škola Emila Přikryla
2010–2014 Fakulta umění a architektury,
TUL, Liberec
2008–2010 Fakulta architektury,
Architektura a urbanismus,
ČVUT v Praze

Beata KURUCZOVÁ

Mrtvý zvěd

Tvoření struktur vysvětlení pro věci, které nelze snadno chápat či dobře ověřit, člověka vždy neúnavně lákalo. Riziko pastí s tím související zvyšuje i bizarní lidská potřeba být vědomě klamán a dojímat se vlastní výjimečností. Tyto konstrukty, aplikované i na drobné, nedůležité situace silou zvyklosti nebo genetickou daností mozku, dávají vzniknout obsesivnímu odůvodňování a víře, že vše musí mít svůj důvod. Možnosti útěchy v domnělých odpovědích, stav, který nelze mít pod kontrolou a je přirozeně zneklidňující, pro mě tvoří spojující prvek, jenž mě přitahuje a dává mou práci do pohybu.

Trap crown (2018)
akryl a olej na plátně / acrylic and oil on canvas
160 × 120 cm

Once (2018)
akryl a olej na plátně / acrylic and oil on canvas
40 × 30 cm

Level (2018)
olej na plátně / oil on canvas
40 × 30 cm

Doomed Spies

People have always felt the need to create structures to explain things that are not easily understood or verified. The associated risk of falling into a trap is increased by the bizarre human need to be consciously fooled and to relish one's own exceptionalism. These constructs, applied even to minor, unimportant situations by the force of habit or the genetic predisposition of the brain, give rise to an obsessive justification and the belief that everything must have a reason. The possibilities of finding comfort in seeming answers – a state that cannot be controlled and that is naturally unsettling – form the unifying element that attracts my attention and sets my work in motion.

Beata Kuruczová, *1990

2016–2018 Ateliér malířství I /
Škola Roberta Šalandy
2016 Ateliér malířství I /
Škola Jiřího Sopka
2012–2015 Ateliér malířství III /
Škola Michaela Rittsteina

www.beatakurucz.com
beata.kuruczova@avu.cz

Marie MAINEROVÁ

Studium na AVU jsem se rozhodla uzavřít dílem, jehož základem jsou principy astrologie. Astrologii poslední roky intenzivně studuji a byla mi inspirací už dříve. Nepovažuji se za malířku, přesto je výsledkem mé letošní práce dvanáct obrazů na plátně. Nemaluji – vytvářím stopy, které na sebe postupně vrstvím; proto jsem svou diplomovou práci nazvala Dvanáct stop. Dvanáct je také počet znamení zvěrokruhu, z nichž každé symbolizuje určitý princip. Tyto principy jsem převedla do jednoduchých metafor skrze akce, díky nimž na plátně vznikla první stopa. Vznik těchto stop jsem natáčela, ke každému obrazu tedy patří i video a ke každému videu ještě stopa zvuková. Obrazy jsem pak dotvářela intuitivně, bez ohledu na astrologický systém.

I have decided to conclude my studies at AVU with a work founded on the principles of astrology. I have found inspiration in astrology in the past, and have spent the past several years studying it intensively. I don't consider myself a painter, and yet I have produced twelve paintings on canvas this year. I don't paint, I create traces that I gradually layer one over the other. That is why my graduation work is called Twelve Traces. Twelve is also the number of signs in the zodiac, each of which symbolizes a certain concept or principle, which I have transformed into simple metaphors through actions that left the first trace on the canvas. I filmed the creation of these traces, and so each painting comes with a video, and each video comes with a soundtrack. I then completed the paintings intuitively, regardless of the astrological system.

Hostina / Feast (2018)
video, cca 5 hodin / video, ca. 5 hours

Ponor / Immersion (2017)
*akryl na plátně / acrylic on canvas
140 × 170 cm*

Prostor pro nečekanou událost /
Space for Unexpected Event (2018)
video, cca 30 minut / video, ca. 30 minutes

Marie Mainerová, *1990

2010–2018 Ateliér nových médií II /
Škola Anny Daučíkové

mari.mai@seznam.cz

Ondřej MESTEK

Artis Beta

Moje diplomová práce začala delším pobytem v Horním Maršově – Temném Dole, který se nachází v turisticky nepřetížené lokalitě Krkonoš, v hlubokém a tmavém údolí, kde se sluneční svit ukáže pouze na krátkou dobu dne. Zajímá mě pozorování lidské „přírody“ – narušení čisté a panenské přírody v kontrastu s architekturou či objektem v krajině s převládající potměnou a osamocenou náladou.

Značka lyží Artis Beta byla v osmdesátých a ještě na počátku devadesátých let mezi českými sjezdáři relativně rozšířená. Takzvané artisky zapíchané před bufetem nebo pod kopcem spolu žily jako Artis a Beta, jako pravá a levá lyže zařezávající se do manšestru svahu. Pojmenování souboru Artis Beta symbolizuje můj dlouhodobější zájem o fenomén zásahu člověka do horské krajiny.

Lavina / Avalanche (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
135 × 165 cm

Stoh (2018)
olej na plátně / oil on canvas
50 × 50 cm

Lanovka / Chairlift (2018)
olej na plátně / oil on canvas
50 × 50 cm

Artis Beta

My graduation work began with a longer stay in Temný Důl in the town of Horní Maršov. The town is in a part of the Giant Mountains not too much affected by tourism, in a deep and dark valley (Temný Důl = Dark Valley) where the sun shows its face only briefly every day. I am interested in observing human “nature” – the disturbance of unspoiled nature as contrasted with architecture and objects in a landscape possessing a dark and lonely atmosphere.

In the 1980s and even in the early 1990s, Artis Beta was a relatively widespread brand of skis among Czech downhill skiers. These skis, stuck into the snow in front of a snack bar or at the foot of a hill, lived together as Artis and Beta, as the right and left skis slicing their way down the slope. The title Artis Beta symbolises my long-term interest in the artistic (i.e., unnatural) rendering of objects in the landscape.

Ondřej Mestek, *1990

2016–2018 Ateliér malířství I /
Škola Robert Šalandy

2012–2016 Ateliér malířství I / Škola Jiřího Sopka

omestek@email.cz

Lenka MILEROVÁ

Kotěra, Gočár a já

Mým úkolem je prověřit možnosti
nástavby Školy architektury při Akademii
výtvarných umění.

Kreslím varianty hmotové i typologické.

Východiska: Chicago Tribune, Stanley
Cup, komíny, majáky, Socha svobody.

Školu dostavuji do formy sloupu.

Schéma - patka, dřík, hlavice - funkční
dělení.

Vertikální propojení s původní budovou
je nezbytnou součástí.

Úkol čistě architektonický.

Schrána duše ŠA.

Kotěra, Gočár and Me

My task is to explore the possibilities
of building an addition to the Academy
of Fine Art's School of Architecture.

I am drawing several alternatives both in
terms of volume and typology.

Starting points: Chicago Tribune, Stanley
Cup, chimneys, lighthouses, Statue of
Liberty.

The addition gives the school the shape
of a column.

Design - base, shaft, capital - functional
division.

Vertical connection with the original
building is an absolute necessity.

A purely architectural task.

A vessel for the soul of the School
of Architecture.

Lenka Milerová, *1990

- 2014-2018 Ateliér architektonické tvorby /
Škola Emila Přikryla
- 2016-2017 Pontificia Universidad Catolica de Chile,
Chile
- 2012-2014 Fakulta architektury,
Architektura a urbanismus,
ČVUT v Praze
- 2010-2012 Fakulta stavební,
Architektura a stavitelství,
ČVUT v Praze

Nikola NIKOLAIOVÁ

Člověk jako součást životního prostředí a krajina jako součást vlastního já. Absence dramatu jedince střídá drama environmentálního žalu, samoty a přítomnosti monokultury. Hledání východisek výtvarných, ale i společenských a ekologických prostřednictvím krajinomalby, objektu, instalace, performance, happeningu nebo ekologického aktivismu. Mezioborový přístup jako odpověď na monokulturní jednání a jeho důsledky nejen v krajině, ale také uvnitř nás samotných.

People as a part of the environment and the landscape as a part of my Self. The absence of individual drama alternates with the drama of environmental suffering, isolation, and monoculture. The search for artistic, social and environmental foundations through landscape painting, object art, installation art, performance art, action art, or environmental activism. An interdisciplinary approach as an answer to monocultural behaviour and its impacts on the landscape and on ourselves.

Z cyklu Picturesque ugliness /
From the serie Picturesque ugliness (2017)
akryl na plátně / acrylic on canvas
19 × 25 cm

Z cyklu Picturesque ugliness /
From the serie Picturesque ugliness (2017)
akryl na plátně / acrylic on canvas
19 × 25 cm

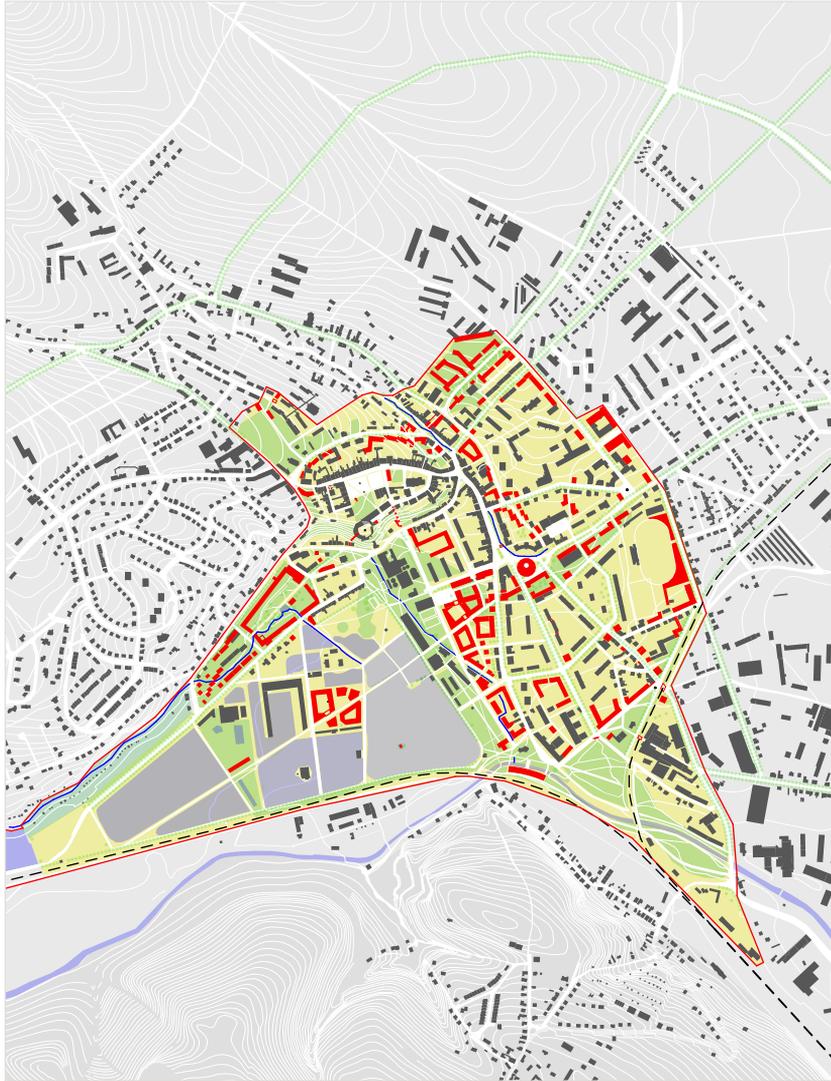
Z cyklu Picturesque ugliness /
From the serie Picturesque ugliness (2017)
akryl na plátně / acrylic on canvas
19 × 25 cm

Z cyklu Picturesque ugliness /
From the serie Picturesque ugliness (2017)
akryl na plátně / acrylic on canvas
70 × 100 cm

Nikola Nikolaiová, *1992

2017–2018 Ateliér malířství III /
Škola Michaela Rittsteina
2016–2017 Ateliér grafiky II /
Škola Vladimíra Kokolii
2015–2016 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Mileny Dopitové
2015 Erasmus+ Lesoochrannárske zoskupenie
VLK, Tulčík, Slovensko
2014–2015 Ateliér malířství III /
Škola Michaela Rittsteina
2012–2014 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Milana Knížáka

www.nikolanikolai.com
nikola.nikolaiova@gmail.com

Ideální plán je naplněním možností.
Je nadechnutím, iniciativním urbanismem. Neznamená zbavit se všech problémů. Spočívá v posílení toho, v čem je město jedinečné.
Rybníky? Akropole?
Výzva prázdného mezi?
Nic víc.
Ještě něco?
Daleké výhledy k horám.

Propojuji hodnoty skrze osy, průtahy, nové bloky. Definuji hranice města: přímočaře a konkrétně. Takové, jež udrží výhody bydlení ve městě: bezpečnost, technickou infrastrukturu, hromadnou dopravu...

Co znamená vidět dopředu? Jak budeme uvažovat za deset, dvacet, padesát let? Neplánuji podle soudobých politických či urbanistických trendů: ty jsou pouhou podmnožinou návrhu, jednou z variací. Město bude nadále zažívat etapy pravicové i levicové, liberální i rovnostářské, doby růstu i stagnace, zahušťování i rozměňování. Ideál musí tuto dialektiku pojmut.

An ideal plan is the fulfilment of possibilities. It is a breath of fresh air, innovative urbanism. It does not mean ridding ourselves of all our problems. It rests in strengthening the things that make a city unique.
Ponds? Acropolises? The challenge of an empty in-between?
Nothing more.
Anything else?
Wide-open views of the mountains.

I combine values through axes, arterials, new blocks of buildings. I define the boundaries of the city: directly and concretely. The kind that preserve the benefits of living in the city: safety, infrastructure, mass transit...

What does it mean to see ahead? How will we be thinking in ten, twenty, fifty years? I don't plan according to current trends in politics or urban planning: they are just a subset of the proposal, one of several variations. The city will continue to experience periods of left and right, neo-liberal and egalitarian, growth and stagnation, density and spreading out. The ideal must encompass this dialectic.

Plán města Zábřeh /
Map of the City of Zábřeh (2018)
digitální grafika, dle měřítka,
originál cca 3 × 3 km / digital print,
to scale, original ca. 3 × 3 km

Ondřej Pchálek, *1990

2015–2018 Ateliér architektonické tvorby /
Škola Emila Přikryla
2010–2015 Fakulta umění a architektury,
TUL, Liberec

www.pepchabl.cz
issuu.com/opxt
pesves.cz
ondrejpchalek@seznam.cz

Jakub POSPÍŠIL

ATELIÉR NEPODLEHÁ VOĽI JEDINCE, ALE JE DEJOM
VIA KRATICKYM PROSTOREM
NEEXISTUJE NIC JAKO INDIVIDUALIZOVANÁ TVORBA
STUDENTI SI MA URČTOU DOBU VOĽI SVĚHO OBRNĚHO
KONZUMOVANÍ

UNIVERZITA JE DULEŽITĚ MÍSTO PRO SE
KAM ANI LIDI
SE PRO JEHO UMĚLOST UČIT NEDA

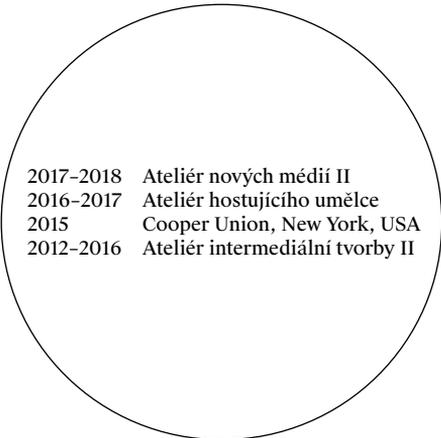
Tak jako je důležitá diskuse o povaze věcí okolo nás a o našem společném prostoru, a to už od útlého věku člověka, je také důležité společně a demokraticky o tomto prostoru rozhodovat. Studenti mezi sebe hlasováním přijímají nové studenty, ale i člověka, který pro ně spoluvytváří program ateliéru. Nemusí to být jen zkušený umělec, ale podle společného zájmu třeba programátor, spisovatel, psycholog nebo pěstitel.

Spolurozhodování vyžaduje vlastní kritický postoj k okolí, který je potřeba vyvažovat loajalitou, pochopením a pomocí vůči ostatním lidem v ateliéru. To není úplně jednoduché, ale je to podstatné, vytváří to jiné vztahy a bytí ve společném prostoru. V současnosti má jeden člověk hlavní slovo a vše se podřizuje jeho vůli – je tudíž z hlediska systému moci diktátorem.

Just as it is important to discuss our shared space and the nature of the things around us (and to do so from an early age), it is also important to decide about this space together, democratically. Students vote to accept new students as well as the person who will help shape their study programme. It doesn't have to be an experienced artist, but depending on the shared interest it could be a programmer, author, psychologist, or plant breeder.

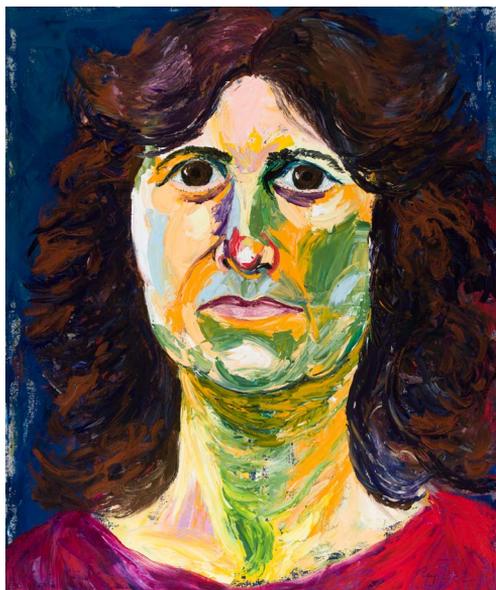
Shared decision-making requires taking a critical stance towards one's surroundings, one that must be balanced out with loyalty, understanding, and a willingness to help the other students in the studio. This isn't entirely simple, but it is important and it creates different types of relationships and a different way of being in the shared space. Currently, one person has the main say, and everything is subjugated to his will. From a power perspective, he is a dictator.

Jakub Pospíšil, *1988

2017–2018	Ateliér nových médií II
2016–2017	Ateliér hostujícího umělce
2015	Cooper Union, New York, USA
2012–2016	Ateliér intermediální tvorby II

Michal RAPANT

C'est La Vie! je soubor čtrnácti velkoformátových obrazů. Má introspekce do minulosti života, který jsem prožil. Jedná se o portréty rodinných příslušníků, přátel, učitelů a profesorů, ale také umělců, kteří mě doprovázeli a podporovali na cestě za uměním a kteří mě více či méně ovlivnili a inspirovali, nebo jen lidí, kteří věřili mému talentu, usilí a odhodlání pro studium malířství.

Při malbě jsem se nedržel striktního přepisu podoby osob, ale použil jsem pro své vyjádření více postupů. Mimo jiné jsem například sestavoval zátiší z předmětů evokujících danou osobu z hlediska její povahy, prožitých společných událostí nebo charakteru její umělecké tvorby. Nedílnou součástí je samozřejmě i několik klasických portrétů.

Expresivní přístup k malbě mi dává možnost vyjádřit emoce, absolutně se propojit s malbou a vystihnout jedince zevnitř.

C'est La Vie! is a set of fourteen large-format paintings. It is my introspective look at my past life: portraits of family members, friends, teachers and professors, but also artists who have been a part of my life, who have supported my artistic journey, and who have in one way or another influenced and inspired me. Or just people who believed in my talent, efforts and determination to study painting.

When I painted these works, I didn't strictly stick to a literal depiction of the subject, but used multiple approaches to express my vision. Among other things, I assembled still-lives from items that remind me of the particular person's character, shared experiences, or the work of the artist in question. But classical portraits are a natural and integral part of the series as well.

My expressive approach to portraits allows me to express emotions, to become one with the painting, and to capture the individual from the inside.

Kdybych měla víc peněz, tak tě na tu školu dám! /
If I Had More Money, I'd Send You to That School!
(Ludmila Rapantová), 2. 1. 2018
olej na plátně / oil on canvas
180 × 150 cm

Magickým způsobem se vypořádáváš
se špatnými věcmi! / You Can Deal With Bad
Things In a Magical Manner!
(Vladimír Skrepl), 23. 3. 2018
olej na plátně / oil on canvas
200 × 180 cm

Michal Rapant, *1986

2012-2018 Ateliér malířství II /
Škola Vladimíra Skrepla

www.michalrapant.cz
rapant-michal@seznam.cz

Alma Lily RAYNER

Aby se někdo mohl objevit v katalogu, který máte před sebou, musel uspět u státní zkoušky z dějin umění. Tato zkouška je testem ze souboru znalostí sestaveného samotnou Akademií. V tomto souboru ale obecně chybí ženy. Ráda bych proto věnovala tuto stránku generacím autorek, které AVU kvůli jejich pohlaví zamlčela.

Oficiální seznam doporučené literatury ke státnicím (ženy, které nebyly vymazány, jsou označeny):

1. Role obrazu v dějinách / The Role of the Image in History
Milena Bartlová, Roland Barthes, John Berger, David Čeněk, Vilém Flusser, Ladislav Kesner, W. J. T. Mitchell, Tomáš Pospiszyl, Jan Royt, Štěpán Vácha & Artie Vierkant
2. Status umělce v předmoderní, moderní a postmoderní společnosti / The Status of the Artist in Pre-Modern, Modern and Postmodern Society
Roland Barthes, Charles Baudelaire, Nicolas Bourriaud, Umberto Eco, Ernst Kris & Tomáš Sekyrka
3. Proměny v chápání umění – pokusy o definici umění napříč dějinami / The Changing Understanding of Art – Attempt at the Definition of Art Throughout History
Theodor Adorno, Aristotelés, Arthur C. Danto, Gordon Graham, Tomáš Kulka, Jan Mukařovský, Pavel Preiss, Johann Joachim Winckelmann & Pavel Zahradka
4. Dějiny v umění, historismy, návraty, anachronismy / History in Art, Historicism, Returns, Anachronisms
Nicolas Bourriaud, Georges Didi-Huberman, Ernst Gombrich, Tomáš Hříbek, Ladislav Kesner, Viktor Kotrba, Erwin Panofsky, Tomáš Pospiszyl, Jindřich Vybíral, Wilhelm Worringer & Jan Zálešák
5. Umění a politika, obraz a moc / Art and Politics, Painting and Power
Milena Bartlová, Peter Bürger, Guy Debord, Hal Foster, Boris Groys, Václav Magid, Richard Murphy & Karel Teige
6. Budoucnost, vize, utopie / Future, Vision, Utopia
Ivan Adamovič, Hakím Bey, Boris Groys, Guy Debord, Jiří Hruza, Greil Marcus, Christian Norberg-Schulz & Gary Schwartz
7. Tělo, tělesnost a figurativní tendence / The Body, Corporeality and Figurative Tendencies
Jean Clair, **Françoise Coblenceová**, **Donna Haraway**, Maurice Merleau-Ponty, **Taťána Petrasová**, **Pavla Machalíková** & Petr Rezek

In order for students appear in this catalogue, they had to pass a final state exam in art history. The exam covers a set of knowledge assembled by the Academy. However, in 2017, female thinkers were generally missing from it. I would therefore like to dedicate this page to the generations of women authors silenced by AVU due to their gender.

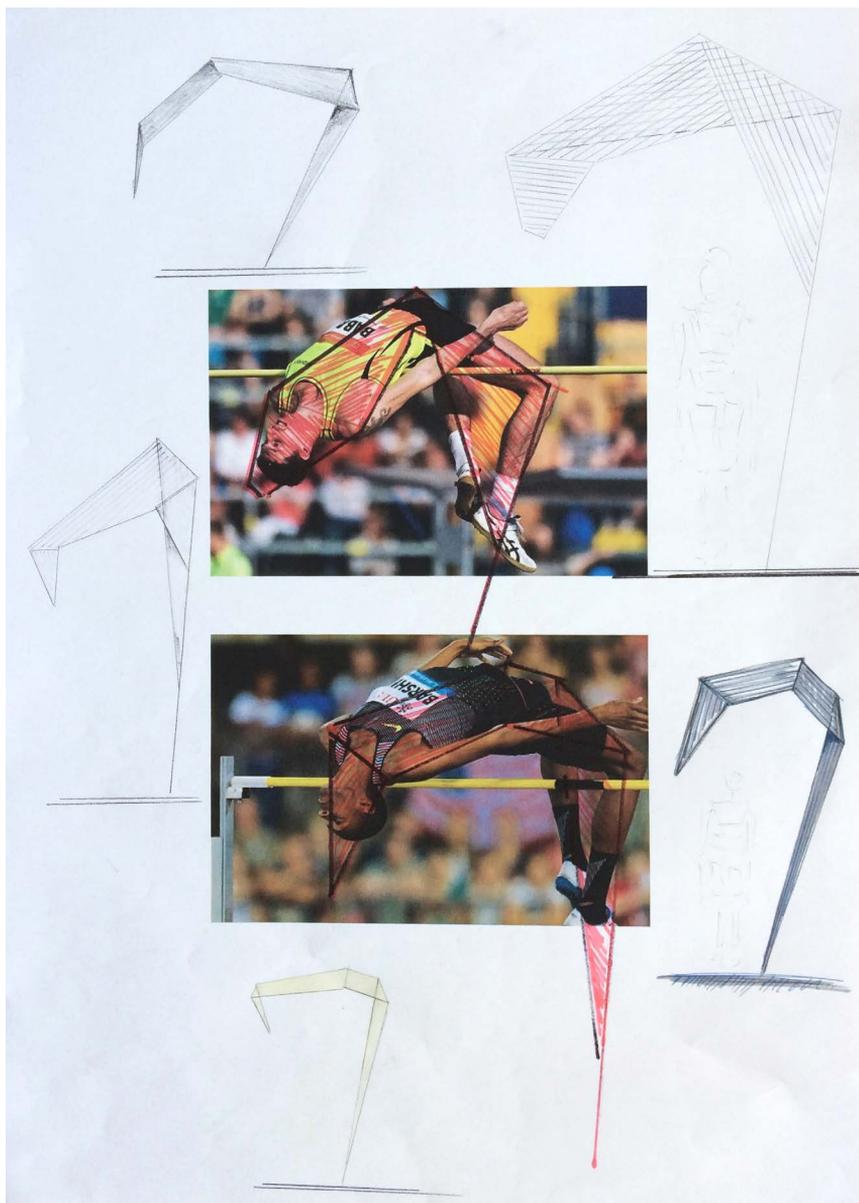
The official reading list for the state exams (women who were not erased are highlighted):

8. Umění mezi přírodou a vědou / Art Between Nature and Science
Erich Auerbach, John Berger, Ladislav Kesner, Robert Smithson, Karel Stibral, Jiří A. Svoboda & Paul Virilio
9. Výstavy umění / Exhibitions of Art
Pierre Bourdieu, Ladislav Kesner, Brian O'Doherty, Hans Ulrich Obrist, **Kateřina Pavlíčková** & **Sarah Thorntonová**
10. Vztah umění a jeho médií / The Relationship Between Art and Its Media
Walter Benjamin, Tomáš Dvořák, Vilém Flusser, Clement Greenberg, Marshall McLuhan, Lubomír Slavíček, Lubomír Slavíček & Peter Weibel
11. Role identity a gender v umění / The of Role Identity and Gender in Art
Judith Butlerová, **Pavlna Morganová**, **Linda Nochlin**, **Libora Oates-Indruchová**, **Martina Pachmanová**, **Naomi Wolf**, **Virginia Woolfová** & Ladislav Zikmund-Lender
12. Mimoevropské umění, geografie umění / Non-European Art. The Geography of Art
Josef Čapek, Frantz Fanon, Piotr Piotrowski, Edward Said, Tomáš Winter & Igor Zabel
13. Estetické problémy umění: krása, vznešeno, dekadence / Aesthetic Questions in Art: Beauty, the Sublime, Decadence
Françoise Coblenceová, Arthur C. Danto, Umberto Eco, Clement Greenberg, Tomáš Kulka, Jean-François Lyotard, Barnett Newman, **Naomi Wolf** & Pavel Zahradka
14. Přístupy a problémy v současném umění / Approaches and Issues in Contemporary Art
Hans Belting, Karel Císař, Arthur C. Danto, Gilles Deleuze, Michel Foucault, Václav Janošík, Konrad Liessmann & Jan Zálešák

Alma Lily Rayner, *1984

- 2017–2018 Ateliér nových médií II / Škola Anny Daučíkové
2015–2016 Ateliér fotografie, UMPRUM v Praze
2012 Centrum audiovizuálních studií, FAMU v Praze

Jan SÝKORA

„Narodil se dvěma krásným lidem. Maminka z něj chtěla mít architekta a táta si přál, aby překonal jeho československý rekord na 5 km.“ Takto začal můj motivační dopis pro přijetí na AVU a ve stejném duchu pokračovalo i mé studium. Hledání cesty mezi výtvarným uměním a profesionálním sportem mě vedlo po dobu celého studia a odráží se i v mé diplomové práci. Práce vychází z autorských textů zabývajících se vnitřním stavem těla a mysli při výkonu, na které reagují objektovou tvorbou. Celek s názvem Tichá disciplína se skládá ze tří objektů: Splynutí, Do neznáma a Bez tíže.

“He was born to two beautiful people. His mother wanted him to become an architect, and his father wanted him to beat the Czechoslovak record in 5,000 meters.” Thus began my application letter to AVU, and my studies have continued in the same spirit. My search for a path between fine arts and professional sports has accompanied me throughout my education and is also reflected in my graduation work, which is based on original texts on the subject of the inner state of the body and mind when engaged in activity, to which I respond with an art object. The work, titled Silent Discipline, consists of three objects: Becoming One, Into the Unknown and Weightless.

Jan Sýkora, *1992

2016–2018 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Mileny Dopitové
2015–2016 Ateliér malířství III /
Škola Michaela Rittsteina
2011–2015 Ateliér nových médií II /
Škola Anny Daučíkové

Miroslav ŠEDA

Malba Míry Šedy prošla od roku 2012, kdy vstoupil do Ateliéru kresby Jiřího Petrboka, jednoznačně výrazným vývojem. Z komplikované divoké abstraktní formy, často preferující beztvarou autonomii barvy, se vyvinula do vlastního řádu, který organizuje plochu figurální konkrétností. Témata Míry Šedy se vztahují k osobní autorově empirii a jeho internímu vnímání soudobého světa. Šeda nepředkládá optimistickou vizi světa, naopak reflektuje jeho negativní verzi v krystalické podobě pomocí eskalovaného depresivního scénáře. Malířská výpověď Míry Šedy je ve své aktuální verzi spojením výrazné obrysové formy, symbolistického kontroverzního jazyka, barevné gestikulace, exprese a účelově používaného detailu.

Fyziogonická deformace postav souvisí se záměrem popisovat deformace morálky, deviantní způsoby života, agresivitu, pocity úzkosti a působení fyzických i duševních toxinů zaplavujících naše prostředí.

Aleš Rezler

Since joining Jiří Petrbok's painting studio in 2012, the work of Míra Šeda has undergone a clear evolution. His complicated and wild abstract forms, often with a preference for a shapeless autonomy of colours, has developed into a distinctive order that organises the surface using figural concreteness. The themes of his work relate to his personal empiricism and inner perception of the world today. Šeda's vision of the world is not a positive one, but reflects his negative version of the world, crystallized using an exaggeratedly depressing script. His most recent paintings feature distinctive outlines of forms, a controversial symbolistic language, wild colours, expressiveness and the purposeful use of detail.

The figures' physical deformations reflect Šeda's conscious aim to describe the deformations of morality, deviant ways of life, aggression, feelings of anxiety and the influence of the physical and spiritual toxins flooding our society.

Aleš Rezler

MeČůza 2 / MeChoosa 2 (2018)
cyklus HouBITCHky / from the series HouBITCHky
olej na plátně / oil on canvas
90 × 45 cm

She Drives Me Crazy (2017)
cyklus HouBITCHky / from the series HouBITCHky
olej na plátně / oil on canvas
190 × 270 cm

Miroslav Šeda, *1991

2012–2018 Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka

www.seda-art.org
pixloide@gmail.com

Marek ŠEFRNA

MESSENGER

Skrze okna sbírám životní okamžiky
činžovních domů velkoměsta. Snímky
překreslím, zarámuji a pošlu zpátky.

I look through a window to take
snapshots of life in apartment buildings
in a large city. I then draw over the
images, frame them, and send them back.

Pictures Without Permission (2018)
detail, kresba tužkou / detail, pencil drawing
29,7 × 42 cm

Ilustrativní obrázek k diplomovému projektu
Pictures Without Permission / Illustration for the thesis
Pictures Without Permission

Marek Šefrna, *1986

2012-2018 Ateliér intermediální tvorby III /
Škola Tomáše Vaňka

2017 Ateliér postkonceptuální fotografie,
FAMU v Praze

www.mareksefrna.com
sefrna.marek@gmail.com

Denisa ŠVACHOVÁ

Pro moji tvorbu je zásadní lidské měřítko. Šperk vnímám jako architekturu těla. Skrze prostorové instalace se pokouším vybízet člověka k pohybu a k vlastnímu uvědomění. V současnosti hledám svou polohu na rozhraní tance, divadla a performance. Zajímá mě hranice mezi civilním pohybem a tancem. Jaký je rozdíl mezi tanečními kroky a chůzí? Kde je hranice mezi přirozeným pohybem a pózou? Záleží pouze na úhlu pohledu?

Například ve stojce musí být člověk přítomný. Na chvíli se mu jakoby zastaví čas. Aby tento pocit mohl vnímat i pozorovatel, je potřeba se zaměřit na ty nejjemnější nuance pohybů a zvuků. Během pozice ve stojce je na dlani neuvěřitelné napětí. Dlaň nemůže být nikdy v klidu, protože ve chvíli, kdy se tělo uklidní, tak spadne.

The most important factor in my work is its human scale. I see jewellery as architecture of the body. Through my spatial installations, I try to encourage people to engage in movement and to become aware of themselves. I am currently trying to find my position on the boundaries between dance, theatre and performance art. I am interested in the line between ordinary movement and dance. What is the difference dance steps and walking? Where are the boundaries between natural movement and a pose? Does it all depend on your point of view?

For instance, you have to be present to do a handstand. For a moment, time seems to stand still. In order for an observer to share this feeling, he needs to focus on the subtlest nuances of movements and sounds. While doing a handstand, there is incredible pressure on the palms of your hands. The palm can never be at rest, because the moment the body relaxes, it falls.

Denisa Švachová, *1993

- 2015-2018 Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Dušana Zahoranského
a Pavly Scerankové
- 2015-2016 Institut Seni Indonesia,
Yogyakarta, Indonésie
- 2014-2015 Ateliér šperku (K. O. V.) Evy Eisler,
UMPRUM v Praze
- 2012-2015 Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Jirího Příhody

Petra ŠVECOVÁ

Mizení. Pohyb. Obrazy, které se vtiskávají do paměti – jedinečné, po chvíli zapomenuté pod vrstvami dalších vjemů. Neustálé vymývání i vrstvy, které ulpěly a už nejdou odstranit...

Jedním z témat, k nimž se vracím, je vedle krajiny i paměť a její nedostatky – ať už šlo o rodinnou historii, obrazy, které míváme při rychlé jízdě krajinou, nebo digitální obrazy, které uvízly nenačtené při nedostatku paměti počítače. Projevuje se i v diplomové práci, zaměřené na zkoumání vlastního prostoru. Kde jsou hranice našeho teritoria a co určuje pocit, že se v něm nacházíme? Vztah k místu, lidé, nebo obrazy v podvědomí, které možná mají s realitou společného méně, než si připouštíme? Může být teritoriem i sám obraz, v němž zůstávají otisknuty všechny naše prožitky i to, čím prošel on sám?

Disappearance. Movement. Images that stay in your memory – unique, after a moment forgotten beneath layers of additional sensory input. A continuous erasing, but also layers that have stuck and cannot be removed...

Besides the landscape, one of my recurring subjects is memory and its shortcomings – it could be family history, images that we pass by while driving through the landscape, or digital images that have remained unread because of a lack of computer memory. It also appears in my graduation work, which focuses on exploring space itself. Where are the boundaries of our territory, and what defines our feeling of being in it? Is it our relationship to a place, people, or images in the subconscious, which perhaps have less in common with reality that we admit? Can an image be a territory, an image in which we have left an imprint of all our experiences, including what the image itself has experienced?

Červená 2 / Red 2 (2018)
akvarel na plátně / watercolor on canvas
50 × 70 cm

Bez názvu / Untitled (2018)
akryl na plátně / acrylic on canvas
50 × 70 cm

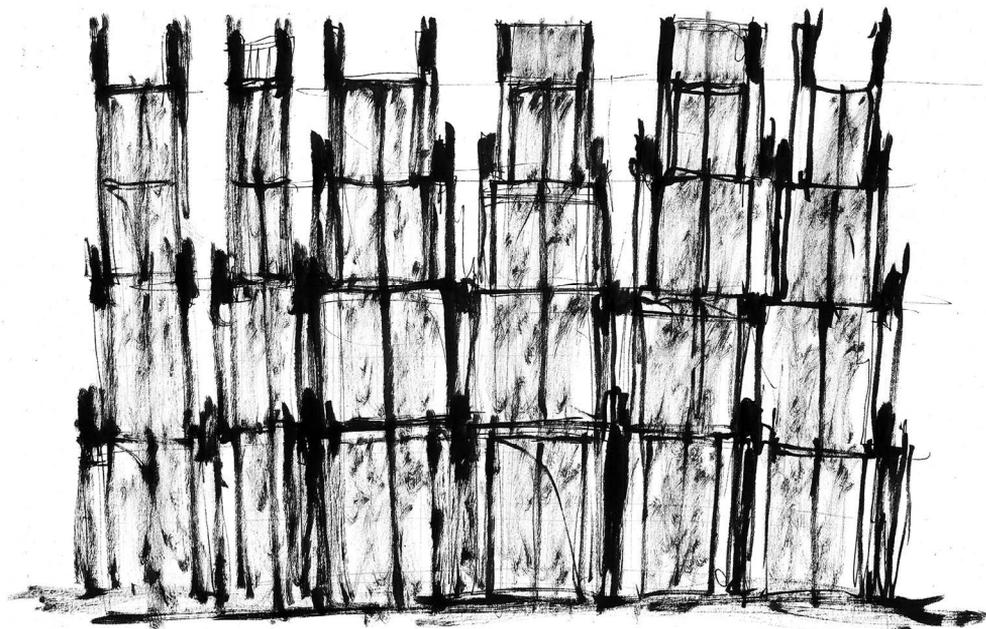
Červená / Red (2018)
akvarel na plátně / watercolor on canvas
50 × 70 cm

Petra Švecová, *1975

2016–2018 Ateliér malířství II /
Škola Vladimíra Skrepla
2016 Ateliér prof. Wolframa Adalberta
Schefflera, Hochschule für Bildende
Künste, Drážďany, Německo
2013–2016 Ateliér grafiky II /
Škola Vladimíra Kokolii
2012–2013 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Milana Knížáka

www.petrasvecova.com
petra.svecova@seznam.cz

Jindřich TRAUOGOTT

Jamrtál, Jamrtál, Jamrtál.

Údolí nářků, údolí slz, údolí smutku.
721 718 471 Call me baby in the middle
of the life. Budu rýsovat náměstí jako
poztrácenou katedrálu, jako skříň.

(Jamrtál v pražském nářečí označuje
okolí potoka Botič v Nuslích.)

Jamrtál, Jamrtál, Jammertal.

Valley of laments, valley of tears, valley
of sorrow. 721 718 471 Call me baby in
the middle of the life. I'll sketch a square
as a lost cathedral, as a cabinet.

(Jamrtál is Prague slang for the valley
along Botič Creek in Nusle)

Jindřich Traugott, *1989

- 2014–2018 Ateliér architektonické tvorby /
Škola Emila Přikryla
- 2016–2017 Bezalel Academy of Arts and Design,
Jerusalem, Izrael
- 2013–2014 Fakulta umění a architektury,
TUL, Liberec
- 2012 Ateliér Kuzemský, Synek,
Fakulta architektury, Architektura
a urbanismus, ČVUT v Praze
- 2012 Ateliér A1, Kraus & Čančík,
UMPRUM v Praze
- 2011 Ateliér Kuzemský, Synek,
Fakulta architektury, Architektura
a urbanismus, ČVUT v Praze
- 2009–2010 Fakulta umění a architektury,
TUL, Liberec

Jamrtál (2018)
tuš na papíře / ink on paper
42 × 29,7 cm

jindrich@traugott.cz

Kamila VANÍČKOVÁ

Peripatetická architektura

Putující městská oáza. Navrhují adaptabilní prostor, který je oázou poskytující lokální produkci a soběstačnost. Městský dům, jenž podněcuje průmysl a zemědělství jednadvacátého století. Prostřednictvím vertikální farmy, tržiště, řemeslných dílen či digitální výroby přispívá k decentralizaci a soběstačnosti.

Dům je vystavěn na flexibilní mřížce, kde dané jednotlivosti tvoří celkovou formu. Adaptabilní konstrukce domu je prostorovou kulisou událostí. Dočasně kotví na volných místech města: v prolukách, na nevyužívaných brownfieldech, hluchých místech, kde záměrně přetváří kontext a otevírá tak nové možnosti pro jejich obyvatele.

Peripatetic Architecture

Travelling urban oases. I design an adaptable space that is an oasis offering local production and self-sufficiency. An urban house that inspires 21st-century industry and agriculture. It contributes to decentralization and self-sufficiency through vertical farms, markets, workshops, and digital production.

The house is built on a flexible grid where the individual elements form a complete whole. The building's adaptable construction is a spatial set of events. It is temporarily anchored in open spaces in the city: empty lots, unused brownfields and mute spaces, where it consciously reshapes the context in order to open up new possibilities for its inhabitants.

*Soubor skic / Set of Sketches
různé materiály / various materials
různé rozměry / various dimensions*

Kamila Vaníčková, *1990

2015-2018 Ateliér architektonické tvorby /
Škola Emila Přikryla
2017 Ateliér Socha Dominika Langa
a Edith Jeřábkové, UMPRUM v Praze
2016, 2013 Gijs Van Vaerenbergh Leuven, Belgie
2012-2013 Campus Brussels, Sint-Lucas School of
Architecture, Belgie
2009-2014 Fakulta umění a architektury,
TUL, Liberec

cargocollective.com/kamilav
kamila.vanickova@email.cz

Martin ŽÁK

Podstatnou součástí mé tvorby je práce se světlem. Tvořím na principech a zkušenostech sochařství napříč staletími. Promyšlenost a rozvážnost střídá intuitivnost a dravost hraničící až s psychickým automatismem, vše ovšem postavené na pevných základech.

Tak můžu vyjádřit i vnitřní svět.

Working with light represents a significant part of my artistic practice. I work with the principles and experiences of sculpture across the centuries. Careful consideration and prudence alternate with intuition and impetuosity bordering on psychic automatism, though all of it built on solid foundations.

This is also how I can express the inner world.

Pohled do ateliéru / View of studio (2018)

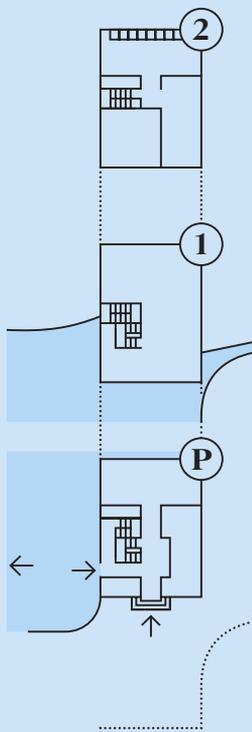
Ze snů / From Dreams (2018)
detail, sádra / detail, plaster

Martin Žák, *1992

- 2016-2018 Ateliér figurálního sochařství a medaile / Škola Vojtěcha Míči
- 2015-2016 Ateliér sochařství II / Škola Jindřicha Zeithammla
- 2015 Studio della scultura di Giuseppe LaBruna, Accademia di Belle Arti di Venezia, Itálie
- 2012-2015 Ateliér restaurování výtvarných děl sochařských / Škola Petra Siegla

www.facebook.com/sculptures2artworks0martin1zak5/
martinz.nys@gmail.com

II. Budova Školy architektury AVU / School of Architecture AVU Building

Markéta MYSLIVCOVÁ

Ryba

Ve své tvorbě se věnuji krátkodobému oživení starých nepotřebných věcí. Na předmětech mě zajímá jejich vizuální stránka. Především tvar, barva, materiál. Poté je stavím do různých kompozic, skládám z nich zátiší a přenáším je do jiného prostředí, čímž měním jak prostředí, tak samotný předmět.

K diplomové práci jsem si jako hlavní objekt vybrala skleněnou rybu. Zaujala mě především svou neúplnou propustností. Změnou prostředí se mírně mění i barevnost ryby. Právě neúplnou propustností se málokdy změní celá barevnost tohoto předmětu. Snažila jsem se rybu zasadit do prostředí, kde by splynula s okolím a stala se jeho součástí. Soustředila jsem se na to, jak se mění barvy v pozadí obrazu a tím postupně působí i na předmět v popředí.

Sošku ryby, kterou známe obvykle pouze z jednoho pohledu, jsem malovala v různých polohách, přirozených pro její živé dvojníky.

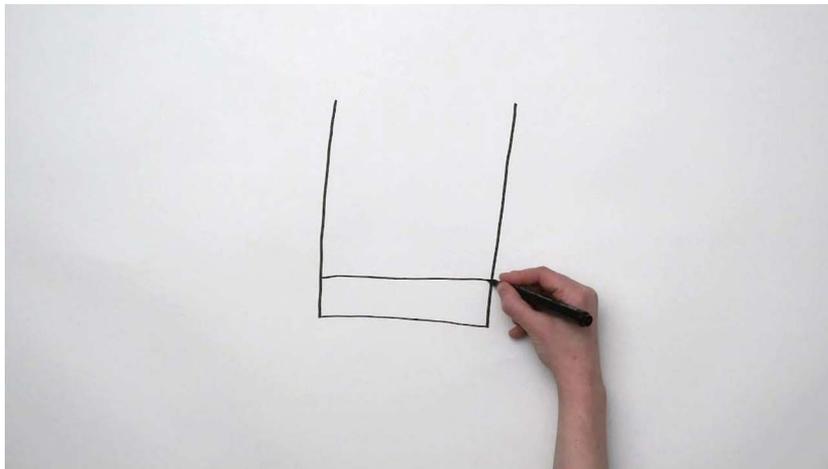
The Fish

In my work, I engage in the short-term revitalization of old unneeded items. I am interested in the visual side of these items - their shape, colour, and material. Then I arrange them in various compositions, creating still-lives and placing them in different settings, thus changing not just the setting but the object as well.

The main object I chose for my graduation work was a glass fish. I was intrigued primarily by its incomplete transparency. By changing its setting, the colours of the fish are slightly changed as well. In fact, an object's incomplete transparency rarely results in a change in colour. I tried to place the fish in a setting where it would blend in with its surroundings and become of part of them. I focused on how the colours change in the background of a painting, and how they thus gradually influence the object in the foreground.

I painted the sculpture of the fish, which we usually only know from one angle, from various positions that are natural for its living counterparts.

Kristina LÁNÍKOVÁ

OPRAVIT ČÁST TEXTU

Instalace Úvahy nad zájmeny spočívá ve spojení obrazu a textu. V řadě videí pracuji s korektorskými značkami, které se stávají samostatnými vizuálními znaky. Znaková koláž úpravy textu, k níž patří nahrávka fragmentů vlastních básní. Prostor vymezený mezerami mezi znaky a jednotlivými verši.

The installation Reflections on Pronouns involves a combination of image and text. In several videos, I work with proofreading marks that become autonomous visual symbols. This collage of textual alterations includes a recording of excerpts from my poetry. It is a space defined by the spaces between signs and by the individual verses of the poems.

Úvahy nad zájmeny /
Reflections on Pronouns (2018)
videosmyčka / video loop
49 min

Kristina Lániková, *1988

2016-2018 Ateliér nových médií I /
Škola Tomáše Svobody
2012-2016 Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka

kristina.lanikova@gmail.com

Markéta ŠTEFKOVÁ

Od začátku studia se zabývám převážně figurativní malbou. Maluji plošně akrylovými barvami jemných pastelových odstínů. V prvních ročnících jsem se zaměřovala na reálné postavy a malovala podle fotografie, postupně se však má tvorba uvolňovala a dostávala expresivnější podobu. Vycházela jsem vždy z toho, co znám, a proto zdrojem pro mé práce byla moje rodina, sourozenci a já samotná. Pocházím z katolické rodiny, takže se i víra nějakým způsobem v mých pracích odrazila. Zobrazuji duševní a duchovní stránku mého Já a zkoumám hranice mezi smyslovým tělem a neuchopitelným nitrem. Figury v obrazech se tak dostávají mimo realitu a vznikají abstrakce složené z čistých barevných ploch, které intuitivně kladu vedle sebe; stále však v sobě ukrývají figuru.

Since the beginning of my studies, I have focused primarily on figurative painting. I use acrylic paints of subtle pastel hues. In my first years, I focused on real figures and painted on the basis of photographs, but over time my work loosened up and acquired a more expressive form. I have always worked with what I know, and so the source of my work has been my family, my siblings and myself. I come from a Catholic family, and faith is also somehow reflected in my works. I depict the spiritual and intellectual side of my identity and explore the boundaries between the physical body and the incomprehensible inner essence. The figures in my paintings thus end up outside of reality, and I create abstractions consisting of pure fields of colour that I intuitively place next to one another and that still contain a figure.

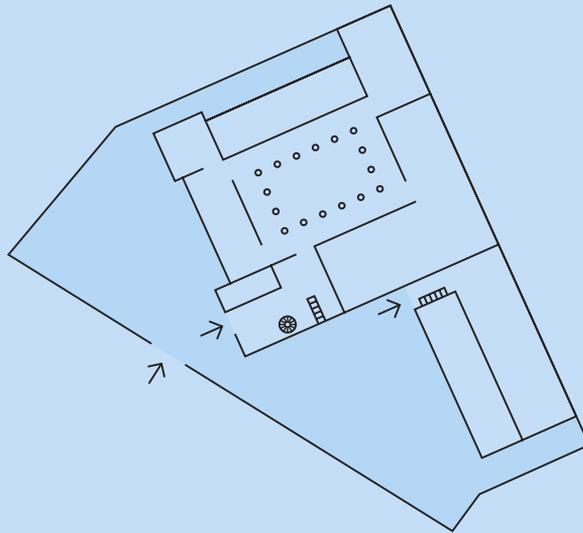
Bez názvu / Untitled (2017)
akryl na plátně / acrylic on canvas
110 × 87 cm

Markéta Štefková, *1992

2012–2018 Ateliér malířství II /
Škola Vladimíra Skrepla
2015 Malba 2, FAVU v Brně

www.marketa-stefkova.nova-autoskola.cz
maky.stefkova@seznam.cz

III. Budova Moderní galerie AVU/ Modern Gallery AVU Building

Tam kdesi v dáli tyčí se hora. Škrábe se nad širé pláně a shůry hledí v propast. Snad jen oko dosti vzdálené může snadno oklamat. Klamný a lživý může být náš zrak, když na bohy máme touhu si hrát. Však co když není možné horu zdolat. Když nuceni jsme ve své malosti a nicotnosti obrátit svůj pohled vzhůru k nebi. A zřít pouze nezdolnou, zubem času potrhanou stěnu. Hradbu mezi rájem a naší nehostinnou domovinou. Tou propastí, z níž úniku žádného není. Snad ta úzkost a snaha přežít i kamenem proškrábala by si cestu ven. Drásavé a pevné činí Martin tahy.

Martin Mrkva

The mountain looms somewhere in the distance, rising over the broad plain and looking down into the abyss. It could probably only fool a very distant eye. Our sight can be deceptive and deceitful when we want to act like gods. What else, when the mountain cannot be conquered? When we are forced, in our smallness and nothingness, to turn our eyes up towards the sky? And all we see is an insurmountable wall lacerated by the ravages of time. A bulwark between paradise and our inhospitable homeland. A chasm from which there is no escape. But agony and the will to survive will claw themselves out even along this rock face. Martin's brushstrokes are caustic and solid.

Martin Mrkva

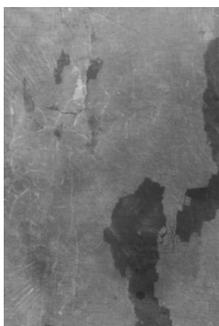
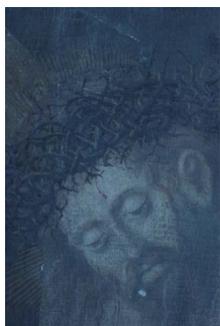
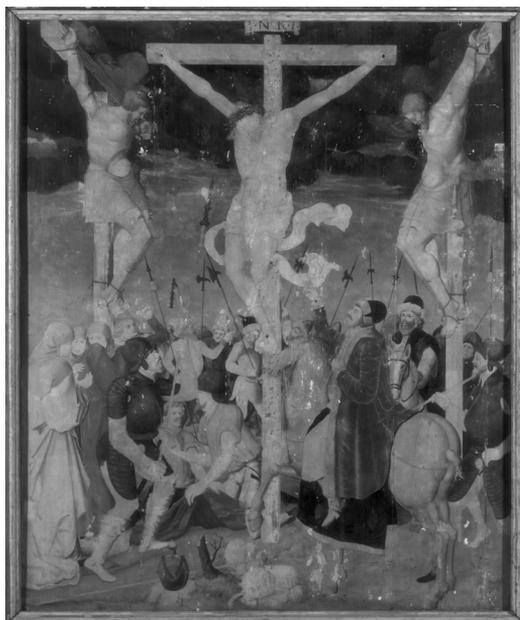
Hranice / Boundaries (2018)
sitotisk / silkscreen print
20 × 1,5 m

Martin Böhm, *1991

2012-2018 Ateliér grafiky II /
Škola Vladimíra Kokolii
2017 Ateliér intermediální tvorby III /
Škola Tomáše Vaňka
2016 Bezalel Academy of Arts and Design,
Jerusalem, Izrael

www.bohmm.cz
bohmm@email.cz

Tereza ČÁDOVÁ

Restaurování renesanční deskové malby Ukřížování/ Poslední soud od Augusta Corda je hlavní částí mojí diplomové práce. Toto ojedinělé dílo je nyní restaurováno poprvé, proto jeho průzkum přináší mnoho nových informací. Za použití infračervené reflektografie a rentgenu byly objeveny rozsáhlé přemalby scény Posledního soudu. Snímání nečistot odhalilo malířské kvality výjevu Ukřížování i původní zářivou barevnost. Teoreticky se zabývám také technikou malby tohoto díla v kontextu dobové praxe. Restaurování polychromované plastiky Piety z pol. 19 stol. je mým dalším diplomovým úkolem. Snímání nepůvodních vrstev odhalilo esteticky kvalitnější starší barevné úpravy. Restaurování obrazu Racek letící do snu od Teodora Pištěka je cennou zkušeností v oblasti moderní malby. V diplomovém ročníku se věnujeme průzkumu vzácných středověkých maleb v kostele Panny Marie na Karlštejně. Výjevy z Apokalypsy, Ostatkové scény i výzdoba kaple sv. Kateřiny jsou zkoumány nejmodernějšími metodami. Součástí studia restaurování nástěnné malby byla také práce v Klášteře čtrnácti svatých pomocníků v Kadani na výjevu Šalamounův soud.

The main part of my graduation work was restoration of the Renaissance panel painting of Augustus Cordus's The Crucifixion/ The Last Judgment. This unique artwork is now being restored for the first time ever, and so its study has brought a lot of new information. Using infrared reflectography and X-rays, we discovered an extensive overpainting of The Last Judgment. Removing dust and dirt deposits revealed the artistic quality of The Crucifixion and also the original vibrant colours. In my diploma thesis I focused on the painting technique used in this work within the context of the era's usual practice. Another project was to restore a polychrome sculpture of the Pietà dated back to the 19th century, where the removal of non-original layers revealed polychromy of an aesthetically higher quality. Restoring Teodor Pištěk's Racek letící do snu (Seagull Flying into a Dream) was a valuable experience in the field of modern painting. In our final year, we have been working on rare medieval murals in the Church of the Virgin Mary at Karlštejn Castle, where we have carried out a restoration examination of the scenes of the Apocalypse, Relic scenes, and the decoration of the Chapel of St. Catherine using non-invasive optical methods. One another mural restoration experience included the scene of The Judgment of Solomon at the Monastery of the Fourteen Holy Helpers in Kadaň.

Augustus Cordus, Desková malba Ukřížování - Poslední soud / Panel painting of The Crucifixion - The Last Judgment (1579)
z majetku Rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou / from the property of the Knights of the Cross with the Red Star
snímek infračervené reflektografie / infrared reflectography
 180 × 142,5 cm

Detail hlavy Krista, optický průzkum, rozptýlené, razantní a odražené světlo, UV světlo, rentgen, infračervená reflektografie / detail of head of Christ, optical survey, scattered, raking and reflected light, UV luminiscence, X-ray, infrared reflectography

Tereza Čádová, *1992

2018 Ateliér restaurování výtvarných děl malířských a polychromované plastiky / Škola Adama Pokorného
 2012-2017 Ateliér restaurování výtvarných děl malířských a polychromované plastiky / Škola Karla Strettiho

tereza-cadova@email.cz

Martin ČERMÁK

Během svého studia jsem se zaměřil na problematiku restaurování dřevěných polychromních plastik a kamenné nepolychromované plastiky. V diplomovém roce jsem restauroval dvě díla. První bylo dřevěné polychromované sousoší panny Marie s párem andělů. Po vyčištění a upevnění uvolněné polychromní vrstvy jsem odstranil nejmladší nevhodnou přemalbu, která znemožňovala čtení detailních partií sousoší. Plastickou a barevnou retuší lokálního charakteru jsem nejednotná místa povrchu plastiky více spojil do jednoho celku. Druhým diplomovým úkolem byla kamenná socha svatého Jana Nepomuckého. Po očištění povrchu sochy jsem objevil fragmenty polychromie a zjistil jsem, že polovina hlavy je cementovým doplňkem. Po odejmutí všech nevhodných doplňků jsem chybějící části nejprve vymodeloval v hliněném materiálu, odlil do sádry a poté vysekal z kamene stejného geologického složení. Nakonec jsem nové kamenné doplňky osadil na originál a sjednotil barevnou retuší. V teoretické části práce se zabývám zhudebněním restaurátorské zprávy, a to konkrétně jejích jednotlivých etap.

During my studies, I focused on the question of restoring wooden polychrome and stone non-polychrome sculptures. In my final year, I restored two works. The first was a wooden polychrome sculpture of the Virgin Mary with a pair of angels. After cleaning and stabilising the loosened polychrome layer, I removed the newest, unsuited, overpaint that had prevented an assessment of the detailed parts of the sculpture. Through the localised retouching of the sculpture's paint and volume, I combined the non-uniform areas of the surface into a whole. My second graduation task was a stone statue of St. John of Nepomuk. After cleaning the sculpture's surface, I discovered fragments of polychrome and determined that one half of the head is cement infill. After removing all unsuited additions, I first modelled the missing part using clay, cast it in plaster, and then carved it from stone of the same geological composition. In the end, I placed the stone infill onto the original and unified the sculpture using colour retouching. In my thesis paper, I explore setting a restoration report to music using its various stages.

Sousoší panny Marie mezi párem andělích hlaviček (cca 1. pol. 18. století) / Sculpture of the Virgin Mary between two heads of angels (ca. 1st half of 18th c.)
*Národní muzeum / National Museum
dřevěná polychromovaná plastika, stav před restaurováním / polychrome wood sculpture, state prior to restoration
115 × 60 × 36 cm*

Sousoší panny Marie mezi párem andělích hlaviček (cca 1. pol. 18. století) / Sculpture of the Virgin Mary between two heads of angels (ca. 1st half of 18th c.)
*Národní muzeum / National Museum
dřevěná polychromovaná plastika, průběh restaurování / polychrome wood sculpture, course of restoration
115 × 60 × 36 cm*

Martin Čermák, *1989

2012–2018 Ateliér restaurování výtvarných děl
sochařských / Škola Petra Siegla

cheznovice198@seznam.cz

Lubomír GOLIS

Pracujem prevažne s médiom kresby. Dlhodobou témou je krajina, resp. prírodné dianie, pričom vychádzam hlavne z kresebných a zvukových záznamov vytvorených v bezprostrednom kontakte s krajinou, alebo pracujem intuitívne, so spomienkou, duševnou reakciou na dané prostredie. Kladiem dôraz na gesto, dynamiku, rytmus, kontrast organických štruktúr a čistých umelých tvarov. Téma krajiny sa prelína aj do diplomovej práce, v ktorej chcem prepojiť spätosť človeka s krajinou, sebazpoznanie a vlastnú identitu, migráciu, vyzdvihnúť klasické osobnosti z dejín umenia, ktoré súvisia s mojím vlastným formovaním sa a pritom poukázať na ich nadčasovosť. Na základe vyhotovenia si vlastných testov DNA som podnikol púť za klasickým obrazom. Vyštartoval som 5.2.2018 z Prahy a do symbolicky zvoleného cieľa Rembrandtovho domu v Amsterdame som dorazil 19.3.2018.

I work in the medium of drawing. My long-term subject is the landscape - specifically, natural events, created mainly on the basis of drawn and audio records made in immediate contact with the earth. I also work intuitively, with my memory of or emotional response to a particular place. I focus on gesture, dynamics, rhythm, contrasting organic structures and pure artificial forms. The subject of the earth is also found in my graduation work, in which I have tried to combine man's oneness with the landscape with self-awareness, personal identity and migration, and to honour past artistic legends who have formed my art while calling attention to their timeless nature. With the goal of having my DNA test done, I engaged on a pilgrimage in search of the classical painting. I left Prague on 5 February 2018 and arrived at my symbolically chosen destination - Rembrandt's house in Amsterdam - on 19 March 2018.

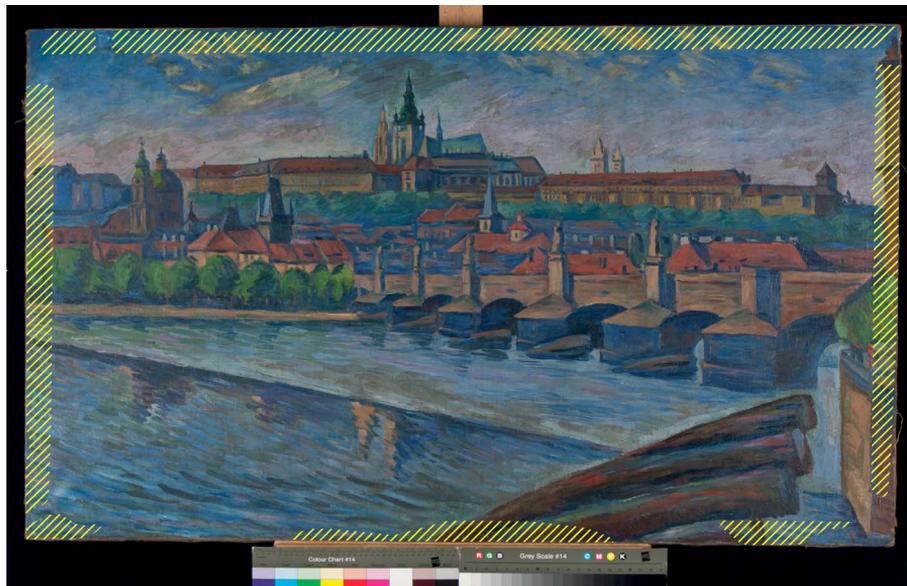
Cesta do minulosti - Pútnik /
Journey into the Past - Pilgrim (2018)
fotokoláž / photocollage

Lubomír Golis, *1984

2016-2018 Ateliér grafiky I /
Škola Dalibora Smutného
2012-2016 Ateliér grafiky I /
Škola Jiřího Lindovského

karolko12@gmail.com

Jana CHALUPOVÁ

Během studia se mi dostalo příležitosti strávit semestr na stáži na Akademii der bildenden Künste ve Vídni v ateliéru restaurování malby u profesora Wolfganga Baatze. Zde jsem se pod vedením odborné asistentky Anke Schänig blíže seznámila s metodou scelování pláten thread-by-thread. Touto problematikou jsem se dále zabývala i ve své teoretické diplomové práci s názvem *Metody scelování plátěné podložky závěsných obrazů*. Kladla jsem si za úkol zde shrnout problematiku a historický vývoj jednotlivých metod používaných v restaurátorské praxi, popsat vhodné materiály, adheziva, nástroje a pomůcky. Praktická část mé diplomové práce zahrnovala restaurování oboustranně malované desky s *Ukřižováním / Posledním soudem* od Augusta Corda (1579) (společně s Terezou Čádovou), obrazu Bohumila Kubišty *Hradčany* (1907) a barokní polychromovanou dřevěnou plastiku sv. Martina z Počerad. Dále jsem se podílela na průzkumu nástěnných maleb kostela Panny Marie na hradě Karlštejně a v letech 2015–2016 jsem restaurovala nástěnnou malbu Šalamounův soud ve františkánském kostele v Kadani.

During my studies, I had the opportunity to spend one semester at the Akademie der bildenden Künste in Vienna, where I attended the painting restoration studio of professor Wolfgang Baatz. Under the supervision of his assistant Anke Schänig, I gained profound experience with the method of tear mending in canvas thread-by-thread. I further explored this topic in my diploma thesis *Methods of structural conservation of canvas paintings*. The aim of this paper was to summarise the issue and the historical development of these methods, and to describe suitable materials, adhesives and tools. My practical graduation project involved restoring of a double-sided panel painting of the *Crucifixion / The Last Judgment* by Augustus Cordus (here I cooperated with Tereza Čádová), Bohumil Kubišta's canvas painting *Hradčany*, and a Baroque wooden polychrome sculpture of St. Martin from Počerad. I also participated in a restoration examination of the murals in the Church of the Virgin Mary at Karlštejn Castle. In 2015 and 2016, I restored the murals of *The Judgment of Solomon* at the Franciscan Church in Kadaň.

Scelování plátna pod mikroskopem /
Tear mending under the microscope

Thread-by-thread, před a po scelení /
Thread-by-thread, before and after the treatment

Bohumil Kubišta, *Hradčany* (1907)
Západočeská galerie v Plzni /
The Gallery of West Bohemia in Pilsen
grafické znázornění plátna přilepeného
k vypínacímu rámu / graphic depiction
of canvas glued to the stretcher frame
90 × 150,5 cm

Jana Chalupová, *1993

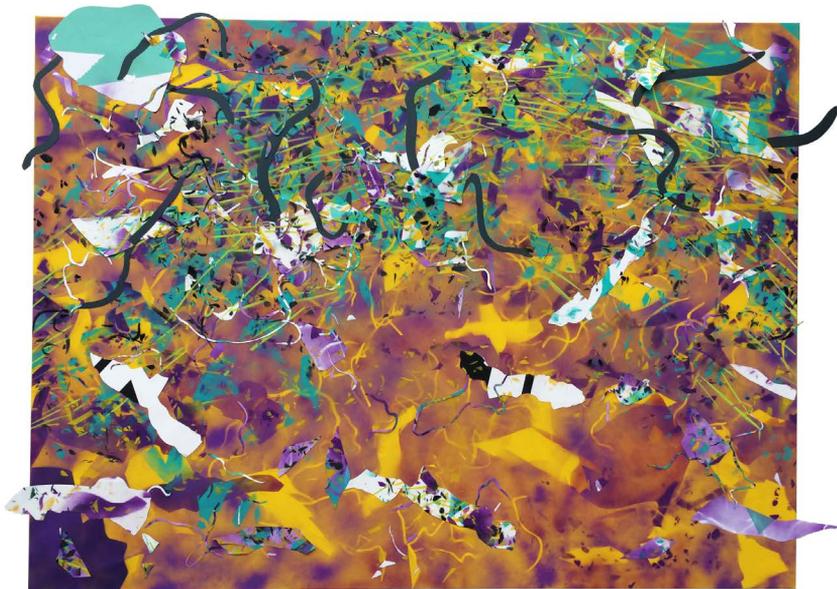
2017–2018 Restaurování výtvarných děl malířských
a polychromované plastiky /
Škola Adama Pokorného

2012–2017 Restaurování výtvarných děl malířských
a polychromované plastiky /
Škola Karla Strettiho

2016 Konservierung-Restaurierung von
Gemälde, Skulptur, Akademie der
bildenden Künste, Vídeň, Rakousko

jana.chalupova@outlook.cz

Vojtěch JEHLIČKA

Plastic Ocean

Pohybují se na křižovatce kresby, grafiky, malby a instalace, jejich hranice chci současně překročit a propojit. Můj pracovní proces spouští životní vzpomínky, zkušenosti a prožitky. Pracuji v tematických cyklech, sériích, které mi umožňují komplexně vyjádřit můj záměr a prozkoumat zvolený problém. Po stáži v Indonésii ve své práci reaguji na znečištění oceánů plastem. Už několik let se zajímám o recyklaci a třídění odpadu, jeho dopadu na životní prostředí a vizuální proměny světa díky novým materiálům a barvám. Nejvíce mne oslovila právě problematika umělé hmoty. Mikroskopické fragmenty plastů nejsou pouhým okem vidět, přesto ovlivňují celou podvodní oceánskou floru, protože se zde prolínají s hmotou organickou. Mým hlavním tématem je vzájemná metamorfóza organických a anorganických prvků, zajímá mě souhra těchto dvou neslučitelných světů.

Plastic Ocean (2018)
*kombinovaná technika na plátně /
mixed media on canvas*
205 × 155 cm

Plastic Ocean (2018)
*kombinovaná technika na plátně /
mixed media on canvas*
205 × 155 cm

Plastic Ocean

I work on the intersection of drawing, graphic art, painting and installations, and try to transcend and concurrently bring together the boundaries between them. My creative process springs from personal memories and experiences. I work in thematic series and cycles that enable me to comprehensively express my intentions and explore the chosen subject. Since returning from a study exchange in Indonesia, I have used my work to react to the ocean's pollution through plastic. I have been interested in recycling for several years, including the environmental impact of waste and the visual transformation of the world because of new materials and paints. I am most attracted to the question of artificial materials. Microscopic fragments of plastic are invisible to the naked eye, but they affect the entire undersea flora because they are mixed with organic matter. My main topic is the metamorphosis of organic and inorganic elements, and I am interested in the interaction between these two incompatible worlds.

Vojtěch Jehlička, *1992

2016–2018 Ateliér grafiky I /
Škola Dalibora Smutného
2017 Institut Seni Indonesia Yogyakarta,
Indonésie
2012–2016 Ateliér grafiky I /
Škola Jiřího Lindovského

www.vjehlicka.com
jehlicka.vojtech@seznam.cz
jehlicka.vojtech@gmail.com

Jakub KACHÚT

Jsem absolvent restaurování RSŠ AVU, kde je kladen důraz na restaurátorskou a sochařskou činnost. Právě toto spojení restaurování a sochařské tvorby mě velmi zaujalo, proto jsem přestoupil z čistě sochařského ateliéru už ve druhém ročníku studia.

Materiálem, kterému se v rámci restaurování věnuji nejvíce, je kámen – do této kategorie patří kamenné sochy i články architektury. Ve čtvrtém ročníku mě začala zajímat povrchová úprava kamenů, polychromie, kde jsem zkoumal historické techniky – enkaustiku a později výstavbu gotické polychromie. Toto téma dále rozvíjím v rámci diplomové práce, kde se věnuji restaurování polychromované kamenné gotické Madony ze Staroměstského náměstí, restaurování polychromované sochy Minotaura ze dvora Moderní galerie Akademie výtvarných umění. Dále rekonstruji původní polychromii svorníku s vyobrazením vítězného beránka z roku 1300, kde v rámci teoretického zadání zpracovávám problematiku výstavby polychromie na kamenném podkladu.

Staroměstská Madona (okolo 1350) /
Old Town Madonna (ca. 1350)
*Muzeum hlavního města Prahy /
The City of Prague Museum
stav před restaurováním /
state prior to restoration work*

Staroměstská Madona (okolo 1350) /
Old Town Madonna (ca. 1350)
*Muzeum hlavního města Prahy /
The City of Prague Museum
stav po restaurování / state after restoration*

I am a graduate of AVU's Studio of Restoration of Sculpture, which emphasizes restoration as well as sculpture. In fact, this combination of art restoration and sculpture enticed me to switch from a purely sculptural studio in my second year at the school.

The material that I have most focused on as a restorer is stone, which includes stone sculptures and stone elements of architecture. In my fourth year, I began to take an interest in polychrome surface finishes, where I studied historic techniques – encaustic painting, and later also the structure of Gothic polychrome. I further explored this subject in my thesis, which involved the restoration of a Gothic polychrome stone Madonna from Old Town Square, a polychrome sculpture of a Minotaur from the courtyard of AVU's Modern Gallery, and an original polychrome keystone depicting a triumphant lamb from the year 1300 where I also wrote on the issue of the structure of polychrome on a stone surface.

Jakub Kachút, *1992

- 2015–2018 Ateliér restaurování výtvarných děl sochařských / Škola Petra Siegla
- 2014–2015 Oddělení restaurování Gabriela Strassnera, VŠVU v Bratislavě, Slovensko
- 2014–2015 Oddělení keramického restaurování Jaceka Martusewicze, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Polsko
- 2013–2014 Oddělení restaurování Jozefa Barinky, VŠVU v Bratislavě, Slovensko
- 2012–2013 Oddělení sochařství Petera Rollera, VŠVU v Bratislavě, Slovensko
- 2012–2013 Kurz architektury Zoltána Holocsyho, VŠVU v Bratislavě, Slovensko
- 2012–2013 Kurz designu Miroslava Debnára, VŠVU v Bratislavě, Slovensko

kubokachut@gmail.com

Tomáš OTOUPAL

V průběhu studia jsem se mohl seznámit s bohatou historií vybraných uměleckých předmětů a se složitostí restaurování různých materiálů. Uvědomoval jsem si hodnotu zapůjčených artefaktů a při práci s nimi jsem se snažil uplatňovat maximální preciznost. Mé diplomové zadání obsahovalo restaurování sochy Karla IV. ze Staroměstské mostecké věže a obnovu keramické kašny Jana Kavana z Příbrami, která pochází ze šedesátých let minulého století. Dále jsem restauroval čínské figurální pohřební sochy a vykuřovadlo v podobě koně ze Sbírký umění Asie a Afriky Národní galerie v Praze. Teoretickou práci jsem zpracoval na téma restaurátorské dokumentace pomocí audiovizuálního záznamu. Snažil jsem se v ní implementovat moderní technologie a přinést tak nový pohled na možnosti podoby restaurátorských dokumentací.

Over the course of my studies, I had the chance to familiarise myself with the rich history of selected artistic objects and with the complexity of restoring various different materials. I have come to realise the value of the artefacts provided on loan, and when working with them I have tried to do so with the utmost sense of precision. My graduation task was to restore a statue of Charles IV from the Old Town Bridge Tower and to restore Jan Kavan's ceramic fountain in Příbram from the 1960s. I also restored several Chinese figurative funerary sculptures and a horse-shaped censer from the National Gallery's Collection of Asian and African Art. My thesis was on the subject of documenting the restoration process using audiovisual records. In it, I explored the implementation of modern technologies in order to bring a new viewpoint on the possible ways of documenting art restoration.

Figurální pohřební socha tanečnice (8. st.) /
Figural funerary sculpture of dancer (8th c.)
Národní galerie v Praze / National Gallery in Prague
polychromovaná keramika / polychrome ceramics
stav před restaurováním / state prior to restoration
13 × 31 × 8 cm

Vykuřovadlo v podobě koně (17. st.) /
Horse-shaped censer (17th c.)
Národní galerie v Praze / National Gallery in Prague
glazovaná keramika / glazed ceramics
stav před restaurováním / state prior to restoration
29 × 28 × 14 cm

Petr Parlář, Socha Karla IV. z Mostecké věže
v Praze (14. st.) / Sculpture of Charles IV from
the Old Town Bridge Tower in Prague (14th c.)
Národní muzeum v Praze / National Museum in Prague
kámen / stone
stav před restaurováním / state prior to restoration
84 × 208 × 89 cm

Jan Kavan, Znamení zvěrokruhu (60. léta 20. st.) /
Signs of the Zodiac (1960s)
město Příbram / City of Příbram
keramika / ceramics
stav před restaurováním / state prior to restoration
152 × 230 × 133 cm

Tomáš Otoupal, *1992

2012–2018 Ateliér restaurování výtvarných děl
sochařských / Škola Petra Siegla

otoupal.work@gmail.com

Nikola PAÚROVÁ

V diplomovém ročníku jsem se věnovala restaurování deskové malby z konce 15. století z oblasti Porýní s názvem Kristus před veleknězem Kaifášem a dále restaurování akrylové malby na sololitu od Adrieny Šimotové Bílá noc z roku 1971. V teoretické části diplomové práce jsem se zabývala červenou řasou funori, jejíž extrakt je vhodný zejména ke konsolidaci matných povrchů uměleckých děl.

V průběhu studia jsem se podílela na restaurování nástěnných maleb a oltářního obrazu z františkánského kláštera v Kadani, na obnově rokokových olejomalb christologického cyklu z Nového Boru a také jsem měla možnost zúčastnit se projektu obnovy buddhistických nástěnných maleb v severoindickém Ladaku. Velmi náročnou součástí studia bylo hledání vhodného způsobu snímání přemaleb z polychromie barokní sochy sv. Prokopa.

In my final year, I focused on restoration of a panel painting from the late 15th century from the Rhineland titled Christ Before the High Priest Caiaphas. I also restored Adriena Šimotová's acrylic painting on hardboard White Night (1971). In my diploma thesis I explored the red algae funori. Its extract is especially appropriate for consolidation of matt surfaces of artworks.

During my studies, I participated in the restoration of murals and altar painting of the Franciscan monastery in Kadaň and the rococo oil painting of the Christological cycle from Nový Bor. I also had an opportunity to cooperate with a project for the restoration of Buddhist murals in the north Indian region of Ladakh. One part of my studies was a polychrome Baroque sculpture of St. Prokop, where the most difficult task was to find a suitable approach to resistant overpainting removal.

Adriena Šimotová, Bílá noc / White Night (1971)
Nadace The Pudil Family Foundation
detail, akryl na sololitu, snímek v UV luminiscenci /
detail, acrylic on hardboard, UV luminiscent photograph
170 × 170 cm

Adriena Šimotová, Bílá noc / White Night (1971)
Nadace The Pudil Family Foundation
detail, akryl na sololitu, snímek ve viditelném světle /
detail, acrylic on hardboard, scattered light photograph
170 × 170 cm

Nikola Paúrová, *1991

2018 Ateliér restaurování výtvarných děl
malířských a polychromované plastiky /
Škola Adama Pokorného
2012-2017 Ateliér restaurování výtvarných děl
malířských a polychromované plastiky /
Škola Karla Strettiho

nikola.paurova@gmail.com

Sebastian WOJNAR

Podstatou mé tvorby je práce s figurou a jejím následným fragmentováním. Důležitou roli v mém uvažování hraje víra a ukrytí symbolu. Symboly vnímám jako možnost sdělení více myšlenkových pochodů v jednom hmatatelném celku.

Ve svém díle se snažím pracovat s obrysovými liniemi svých soch, které vnímám jako vodítko pro oko diváka. Díky zaměření na obrysové linie a siluety jsem si uvědomil, že začínám vnímat tělo jako lidskou krajinu.

Snažím se o propojení pevných sochařských základů s vnitřním světem a prožíváním sebe sama, podloženým sochařským řemeslem a znalostí technologií.

The essence of my art involves working with the figure and its subsequent fragmentation. An important role in my thought process is played by faith and hidden symbols. I see symbols as a possibility for fitting multiple trains of thought into one tangible whole.

In my work, I try to make use of the contour lines of my sculptures, which I see as guidelines for the viewer's eye. By focusing on the contour lines and silhouettes, I discovered that I am beginning to see the body as a human landscape.

I try to combine fixed sculptural foundations with my inner world and with experiencing myself, all on the basis of sculptural craftsmanship and a knowledge of technology.

Beznaděj / Hopelessness (2018)
sádra, dřevo / plaster, wood
120 × 55 cm

Autoportrét / Selfportrait (2018)
sádra / plaster
230 × 100 cm

Sebastian Wojnar, *1993

- 2012–2018 Ateliér figurálního sochařství a medaile /
Škola Vojtěcha Míči
- 2016 Ateliér sochařství II /
Škola Jindřicha Zeithammla
- 2012 Studio della scultura di Giuseppe
LaBruna, Accademia di Belle Arti
di Venezia, Itálie
- 2012–2015 Ateliér restaurování výtvarných děl
sochařských / Škola Petra Siegla

www.facebook.com/Sculptures-and-Artworks-by-Sebastian-Wojnar
sochar.wojnar@gmail.com

Sara ZAHORJANOVÁ

Séria nadrozmerých tvárí, ktoré sa strácajú z očí, levitujú vo výške a sú akýmsi symbolom sterilnej, nepoškvrnenej, ba až utopickej bytosti, poukazuje v kontexte kresieb na lyrický príbeh. Autorská poézia dotvára dej, zatiaľ čo minimalistická variácia tejto anonymnej bytosti je viditeľná v pohľade očí. Len tie ju prezrádzajú. Jemná kresba zámerne pracuje s čistou plochou papiera a ponára sa v ňom. Stráca sa, no blízkosť je relatívna. Práca sa pohybuje na hrane prítomnosti a pominuteľnosti.

Pravda skrytá v jej lžiach,

tie sofistikované oči,

čo má v sebe nikdy neumiera.

The series of oversized faces fading out of sight and levitating in the air are a kind of symbol for an aseptic, unblemished and even utopian being. Within the context of the drawings, it indicates a lyrical story. The artist's poetry completes the story, while the minimalistic variation of this anonymous being is visible in the eyes. Only those give it away. The soft drawing deliberately works with a clean sheet of paper and immerses itself into it. It fades away, but closeness is relative. The work exists on the boundary between presence and transience.

The truth hidden in her lies,

those sophisticated eyes,

what's inside her never dies.

Closed (2018)
přírodní uhel na papíru /
natural charcoal on paper
180 × 150 cm

Sara Zahorjanová, *1991

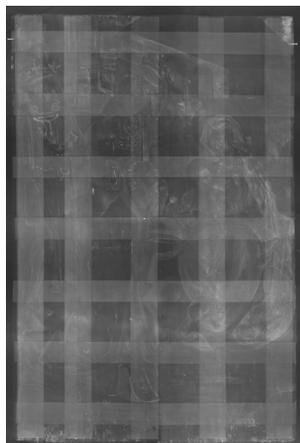
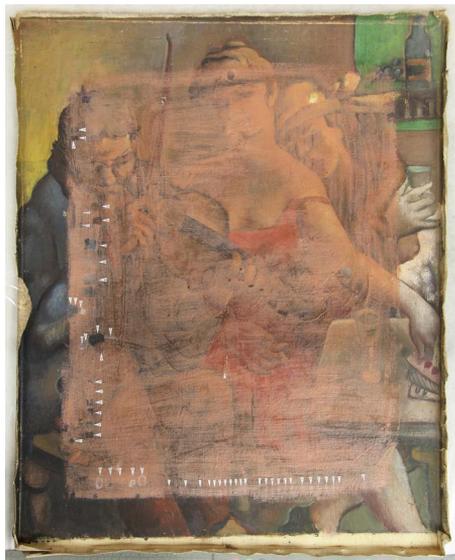
2016–2018 Ateliér grafiky I /
Škola Dalibora Smutného

2014–2016 Ateliér grafiky I /
Škola Jiřího Lindovského

2012–2014 Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Milana Knížáka

www.sarazahorjanova.com
sara.zahorjanova@gmail.com

Zuzana ŽILKOVÁ

Během svého studia jsem měla možnost osvojit si historické techniky malby, mimo jiné prostřednictvím tvorby kopií obrazů z Národní galerie v Praze, a restaurovat malířská umělecká díla na plátěné podložce i na dřevě, polychromované plastiky a nástěnné malby. V zimním semestru 2016 jsem absolvovala studijní stáž v milánské Accademia di Belle Arti di Brera, kde jsem prohloubila svoje znalosti zejména v oblasti snímání povrchových nečistot z malířské vrstvy. V diplomovém ročníku jsem na tuto problematiku navázala ve své teoretické diplomové práci, která se zabývá použitím nové skupiny gelů (PVAc-borax, Nanorestore gel) při snímání nečistot a druhotných vrstev malby. Prakticky jsem tuto metodu uplatnila při restaurování oboustranně malovaného moderního obrazu Na břehu od Františka Janouška (1925), kde je hlavním úkolem snímání přemalby z rubové strany obrazu. Dále jsem se věnovala restaurování středověké deskové malby Klanění Tří králů z Národní galerie, polychromované plastiky Piety ze Skalska a průzkumu nástěnných maleb v kostele Panny Marie na hradě Karlštejn. V rámci letní praxe v letech 2015 a 2016 jsem se podílela na restaurování nástěnné malby Šalamounův soud ve františkánském kostele v Kadani.

František Janoušek, Na břehu / On the Shore (1925)
soukromá sbírka / private collection
olej na plátně, malba z rubové strany obrazu /
oil on canvas, painting from back side of painting
60 × 73 cm

IR reflektografie malby /
Infrared reflectography image of painting

Rentgenový snímek desky Klanění Tří králů /
X-ray image of The Adoration of the Magi

Klanění Tří králů, Jižní Německo (konec 15. století) /
The Adoration of the Magi, southern Germany (late 15th c.)
Národní galerie v Praze / National Gallery in Prague
olejomalba na dřevěné desce / oil painting on wood panel
96 × 62 cm

Odstraňování parketáže ze zadní strany desky
Klanění Tří králů / Removing the cradling from
the rear of The Adoration of the Magi

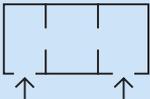
In the course of my studies, I have had an opportunity to gain knowledge of traditional historical painting techniques, among other things by creating copies of paintings at the National Gallery in Prague. I also carried out restoration of paintings on canvas and on wooden support, polychrome sculptures, and murals. I spent the winter semester of 2016 as an exchange student at the Accademia di Belle Arti di Brera in Milan, where I broadened my knowledge of dust and dirt deposits removal from painted surfaces. During my final year, I followed up with this topic in my diploma thesis, focusing on the application of a new group of PVAc gels for removing of secondary painting layers. I employed this system in practice when restoring the double-sided modern painting Na břehu (On the Shore) by František Janoušek (1925). The main task here was to remove the overpainting on the reverse side of the painting. I also restored a medieval panel painting of The Adoration of the Magi from the National Gallery, a polychrome sculpture of the Pietà from Skalsko and I participated in the examination of murals in the Church of the Virgin Mary at Karlštejn Castle. In 2015 and 2016, I worked on restoration of wall paintings of The Judgment of Solomon at the Franciscan church in Kadaň.

Zuzana Žilková, *1990

- 2017–2018 Ateliér restaurování výtvarných děl malířských a polychromované plastiky / Škola Adama Pokorného
- 2012–2017 Ateliér restaurování výtvarných děl malířských a polychromované plastiky / Škola Karla Strettiho
- 2016 Restaurování malířských výtvarných děl, Accademia di Belle Arti di Brera, Miláno, Itálie

zilkovaz@gmail.com

IV. Nau Gallery

Ondřej VICENA

Tak tohle je můj palác! Můžeš mi říkat Walti Rychman, i když se jmenuju Walter. Jsem tu sám, free a v pohodě. Mám rád blue světlo, protože to blue světlo mě živí. Dneska ráno jsem si vypálil cédéčko na jedný z vlastních mašin blue světlem a poslouchám to all day. Jdu do bazénu.

So this is my palace! You can call me Walti Rychman even though my name is Walter. I'm here alone and free. I love blue light, because the blue light feeds me. This morning, I burned a CD on one of my own blue-light machines and I listened to it all day. I'm going to the pool.

Práce Ondřeje Viceny je katalogem exkurzí do upadlých a zakázaných stylů a estetik. Je fascinací televizního dítěte vyrostlého na importovaném odpadu západní komerční produkce. Stylu vytříbenému stovkami hodin probírání se plnými dodávkami z vykradených německých chat na bleších trzích. Chudobou vyvinutý cit najít formálně monumentální řešení za použití dřivek, provázků a černé izolepy.

Cinematická citlivost však nezdůrazňuje jen romantizaci a dramtizaci původně obskurního materiálu, ale zároveň vede k parodizaci vystavěného žánru. Afektovanost, přemrštěnost a teatralnost se tak stále více a více utahují, a i sám umělec vystupuje jako hlavní obrylená postava tohoto epického melodramatu.

Michal Novotný

The work of Ondřej Vicena is a catalogue of excursions into tasteless and forbidden styles and aesthetics. It represents the fascination of a child of television that grew up on the imported Western commercial garbage. His is a style cultivated by hundreds of hours spent at flea markets searching through vans filled with stuff from burglarized German cottages. Poverty developed Vicena's ability to achieve formally monumental solutions using sticks, ropes and black duct tape.

But his cinematic sensitivity doesn't just accentuate the idealization and dramatisation of initially obscure material; it also parodies the previously built genre. Affectation, exaggeration and theatricality are increasingly tightened and the artist himself becomes the main four-eyed character of this epic melodrama.

Michal Novotný

Ondřej Vicena, *1988

- 2015–2018 Ateliér nových médií I / Škola Tomáše Svobody
- 2017 Ateliér hostujícího umělce / Škola Johna Hilla
- 2016 New Media Studio of Anna Anders and Alberto di Campo, Universität der Kunst (UDK), Berlin, Německo
- 2016 Ateliér supermédií Davida Kořínka, UMPRUM v Praze
- 2015 Ateliér sochařství Dominika Langa a Edith Jeřábkové, UMPRUM v Praze
- 2014 Ateliér hostujícího umělce / Škola Ruth Noack
- 2012–2015 Ateliér nových médií I / Škola Marcuse Huemera

Ze série: High Definition Blue Světlo /
From the series: High Definition Blue Light (2018)
digitální fotografie / digital photography

www.ondrejvicena.com
vicenaondrej@gmail.com

Rejstřík / Index

Ateliér malířství I / Škola Roberta Šalandy
Painting Studio I / Robert Šalanda School
Asistent / Assistant: Lukáš Machalický

Karolína Jelínková	54
Jan Kostohryz	62
Beata Kuruczová	66
Ondřej Mestek	70
Markéta Myslivcová	102

Ateliér malířství II / Škola Vladimíra Skrepla
Painting Studio II / Vladimír Skrepl School
Asistent / Assistant: Jan Šerých

Kludie Hlavatá	52
Michal Rapant	80
Markéta Štefková	106
Petra Švecová	92

Ateliér malířství III / Škola Michaela Rittsteina
Painting Studio III / Michael Rittstein School
Asistent / Assistant: Roman Franta

Barbora Dohnalová	30
Pavel Dušek	34
Nikola Nikolaiová	74

Ateliér malířství IV / Škola Martina Mainera
Painting Studio IV / Martin Mainer School
Asistent / Assistant: Samuel Paučo

Adam Kašpar	58
-------------------	----

Ateliér kresby / Škola Jiřího Petrboka
Drawing Studio / Jiří Petrbock School
Asistent / Assistant: Petr Vaňous

Vojtěch Adamec	20
Renata Cziroková	28
Veronika Gabrielová	42
Markéta Garai	44
Miroslav Šeda	86

Ateliér grafiky I / Škola Dalibora Smutného
Printmaking Studio I / Dalibor Smutný School
Asistent / Assistant: Pavel Pecina

Lubomír Golis	116
Vojtěch Jehlička	120
Sara Zahorjanová	130

Ateliér grafiky II / Škola Vladimíra Kokolii
Printmaking Studio II / Vladimír Kokolia School
Asistent / Assistant: Eva Červená

Martin Böhm	110
Seiko Hihara	50

Ateliér sochařství I / Škola Lukáše Rittsteina
Sculpture Studio I / Lukáš Rittstein School
Asistent / Assistant: Michal Cimala

Dana Bartoníčková	24
Miriam Kaminská	56
Barbora Kolouchová	60

Ateliér figurálního sochařství a medaile /
Škola Vojtěcha Míči
Studio of Figural Sculptures and Medals /
Vojtěch Míča School
Asistenti / Assistants: Milada Othová, Miroslav Žáčok

Ondřej Filípek	38
Matouš Háša	46
Sebastian Wojnar	128
Martin Žák	98

Ateliér intermediální tvorby I /
Škola Mileny Dopitové
Studio of Intermedia Work I /
Milena Dopitová School
Asistenti / Assistants: Rudolf Matějček, Hana Smělá

Karíma Al-Mukhtarová	22
Jan Sýkora	84

Ateliér intermediální tvorby II /
Škola Dušana Zahoranského a Pavly Scerankové
Studio of Intermedia Work II /
Dušan Zahoranský and Pavla Sceranková School
Asistent / Assistant: Roman Štětina

Denisa Švachová	90
-----------------------	----

Ateliér intermediální tvorby III /
Škola Tomáše Vaněky
Studio of Intermedia Work III /
Tomáš Vaněk School
Asistenti / Assistants: Jiří Kovanda, Jiří Skála

David Bůžek	26
Lucie Fryčová	40
Filip Hauer	48
Marek Šefrna	88

Ateliér nových médií I / Škola Tomáše Svobody
Studio of New Media I / Tomáš Svoboda School
*Asistenti / Assistants: Jaromír Pesr,
Michal Ormandík*

Kristína Láníková 104
Ondřej Vicena 136

Ateliér nových médií II / Škola Anny Daučíkové
Studio of New Media II / Anna Daučíková School
Asistenti / Assistants: Radim Langer, Viktor Takáč

Lucie Doležalová 32
Marie Mainerová 68
Jakub Pospíšil 78
Alma Lily Rayner 82

Ateliér restaurování výtvarných děl malířských
a polychromované plastiky / Škola Adama Pokorného
The Studio of Restoration of Painted Artworks /
Adam Pokorný School
*Asistenti / Assistants: Theodora Popová,
Markéta Pavlíková, Denisa Cirmaciová,
David Hrabálek, Lenka Zamrazilová*

Tereza Čádová 112
Jana Chalupová 118
Nikola Paúrová 126
Zuzana Žilková 132

Ateliér restaurování výtvarných děl sochařských /
Škola Petra Siegla
The Studio of Restoration of Sculpture /
Petr Siegl School
*Asistenti / Assistants: Pavel Míka, Michal Polák,
Jiřina Přikrylová, Ondřej Šimek*

Martin Čermák 114
Jakub Kachút 122
Tomáš Otoupal 124

Ateliér architektonické tvorby / Škola Emila Přikryla
Studio of Architecture / Emil Přikryl School
*Asistenti / Assistants: Martin Škarda,
Adam Wlazel, Soňa Ryndová*

Matyáš Fialka 36
Lukáš Koubek 64
Lenka Milerová 72
Ondřej Pchálek 76
Jindřich Traugott 94
Kamila Vaničková 96

Tiráž / Colophon

Jiné místo / Another Place
Diplomanti AVU 2018 / AVU Graduates 2018

21. 6.-1. 7. 2018 / 21 June - 1 July 2018
Budovy AVU a Nau Gallery /
AVU Buildings and Nau Gallery

Kurátoři / Curators:
Tomáš Pospiszl, Maria Topolčanská

Překlady / Translations:
Stephan von Pohl

Korektury / Text Proofs:
Tereza Hubáčková

Grafický design / Graphic Design:
Ivana Dudková

Fotografie / Photos:
Radek Dětinský, archiv autorů / authors' archive

Produkce výstavy a katalogu /
Exhibition and catalogue production:
Blanka Čermáková

Technická realizace / Technical Implementation:
Matej Al-Ali, dílny AVU / AVU Workshops

Tisk / Print:
Tiskárna Helbich, s. r. o.

Papír / Paper:
*GardaPat 11, 115 gsm (vnitřní listy)
a 250 gsm (obálka)*

Počet výtisků / Print Run:
500 ks / 500 pcs

Vydavatel / Publisher:
Akademie výtvarných umění v Praze

Speciální poděkování / Special Thanks:
*Andrea Bednářová, Ondřej Dušek, Tomáš Džadoň,
Petra Feřtřová, Šimona Janů, Eva Jelínková,
Jana Jenšovská, Martina Kárová, Mária Kokindová,
Jakub Mynář, Tāňa Notinová, Evelína Nováková,
Dagmar Svatošová, Jakub Zeman*

*Vydala Akademie výtvarných umění v Praze, 2018 /
Published by Academy of Fine Arts in Prague, 2018.*

WWW.DIPLOMANTIAVU2018.CZ

*#jinemisto #anotherplace
#diplomantiavu #avugraduates*

Hlavní partneři / General Partners

Partneři výstav / Exhibition Partners

Mediální partneři / Media Partners

Účast zahraničních hostů festivalu byla realizována za finanční podpory MŠMT v rámci centralizovaného rozvojového projektu s názvem „Podpora spolupráce JAMU a AVU v oblasti internacionalizace se zaměřením na multimediální tvorbu“.

The participation of the festival's foreign guests was made possible thanks to financial support from the Ministry of Education as part of the centralized development project "Support for JAMU and AVU to collaborate in the field of internationalization with a focus on multimedia art."